75STE JAARGANG NO. 9733 ZATERDAG 1 FEBRUARI 1958

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen Kantoor: Conscientiesteeg 27—29 Telefoon: Redactie: 23858. Advertenties: 23550 Abonnementen en Bezorging: 24399 Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao

Bezoek van Prinses is een familiefeest

Morgen zal Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Beatrix voet aan wal zetten op ons eiland om gedurende twee weken op de Nederlandse Antillen te vertoeven.

Al deze eilanden hebben zich in feesttooi gestoken en hebben zich opgemaakt om de oudste telg van ons koninklijk gezin een waardige en vooral hartelijke ontvangst te bereiden en haar alles te tonen, wat zij aan schoons en opwekkends zowel op het culturele als op het sociale terrein te bieden hebben.

Misschien nog in grotere mate dan bij het bezoek van Hare Majesteit de Koningin zelf, ruim twee jaren geleden, zal bij dit bezoek het element van spontane hartelijkheid domineren. Zeker, dat element ontbrak geenzins bij het bezoek van Koningin Juliana en Prins Bernhard, maar het moest zich soms nog even ontworstelen aan het element van de eerbied voor de draagster van het hoogste gezag in het Koninkrijk de draagster van de Kroon, die, omgeven met de luister van haar Hof, in haar volle majesteit, de vertegenwoordigers van het volk der Nederlandse Antillen wilde ontmoeten. De Prinses, die morgen komt is slechts bekleed met de majesteit der gratie, der charme van het jonge meisje, dat voorshands nog onbevangen kan staan voor het leven, dat haar misschien eenmaal ook de volle last van de koningsmantel zal opleggen. Tegenover die majesteit behoeven hartelijkheid en spontaniteit geen remmen meer. Zij mogen haar in volle gulheid worden geschonken.

Ieder bezoek van een lid van ons Koninklijk Huis is voor onze gemeenschap een familiefeest. Een feest, waarop wij ons één voelen met de grote familie van het Koninkrijk niet alleen, maar ook één voelen onderling.

Het hoeft op deze eilanden waar de familiebanden zo sterk spreken, waarlijk niet te worden gezegd wat een familiefeest is: een feest van verbroedering. Daar mag krakeel zijn vooraf; men mag het krakeel hervatten na afloop; maar op het feest zelf vermijdt men iedere wanklank. Daar is er één band, die allen samenbindt: de band van de éne gemeenschap, die allen omsluit, die tegenover allen haar rechten heeft en die op een familiefeest de eerbiediging van die rechten op eist.

Het bezoek van onze Prinses moge een waar Antilliaanse familiefeest worden: eensgezind in het streven om voor deze stralend jonge vrouw haar verblijf op onze eilanden onvergetelijk te maken, om in haar de grote sympathie, die zij voor deze eilanden reeds koestert — zij heeft zich maanden verheugd op dit bezoek en er zich zo grondig mogelijk op voorbereid — te versterken, zo, dat de liefde voor ons volk haar bijblijft haar hele, laten wij hopen lange en blijde, maar mogelijk ook zware leven lang.

Proclamatie

Aan de bevolking van de Nederlandse Antillen.

Van af morgen zal Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Beatrix gedurende veertien dagen de gast van de Regering van de Nederlandse Antillen en daarmede van U allen zijn.

Ik ben er zeker van namens U allen te spreken, als ik haar reeds thans een hartelijk welkom toeroep. Welkom in een land, dat in 1955 met zoveel enthousiasme haar Koninklijke ouders heeft ontvangen.

Laten wij zorgen dat het bezoek dat morgen aanvangt een even groot succes wordt.

Onze Kroonprinses heeft de Antillen nog nimmer bezocht en zij verheugt zich er ongetwijfeld op om thans al datgene met eigen ogen te aanschouwen, waarover zij al zoveel zal hebben gehoord.

Ontvangt haar daarom met eensgezind enthousiasme daarbij gedurende dezer dagen onze problemen en moeilijkheden van de dag opzijzettend.

Steekt de vlaggen uit.
Leve de Prinses.

De Gouverneur van de Nederlandse Antillen.

AMERIKAANSE KUNSTMAAN MET SUCCES GELANCEERD

„Explorer" meet 90 Cm en bezit twee radiozenders

Cap Canaveral. — Het Amerikaanse leger heeft vannacht om 11.48 Curaçaose tijd een raket van type Jupiter-C gelanceerd met een kunstmaan in de neus. Later heeft president Eisenhower meegedeeld, dat de eerste Amerikaanse kunstmaan zich in zijn baan bevindt en rondom de aarde wentelt. De kunstmaan, officieel „Explorer" genaamd, kwam zeven minuten na het afvuren in haar baan.

De bekendmaking van President Eisenhower werd door de perschef van het Witte Huis, Hagerty, voorgelezen in Augusta in de staat Georgia waar Eisenhower vakantie houdt.

De 21 meter lange Jupiter-C raket verhief zich met oorverdovend lawaai en temidden van een zee van vuur van zijn startplaats en dadelijk na de start nam de snelheid zeer toe.

Voor de eerste maal hebben de op het strand in de nabijheid van de basis verzamelde journalisten de raket gezien die nooit aan het publiek was getoond. De raket bleek wit te zijn.

De kunstmaan, die verslaggevers ook hebben kunnen zien, is zilverkleurig met kastanjebruine strepen. De schildering zou zijn aangebracht om de gevolgen van grote temperatuurwisseling tegen te gaan.

Het gewicht van de „Explorer" is 13.356 Kg. waarvan 4.500 Kg. aan instrumenten, lengte is 90 Cm., doorsnede 15 Cm., heeft de vorm van een artilleriegranaat, uitgerust met twee radiozenders, werd in zuidoostelijke richting gezonden.

De instrumenten in de kunstmaan zullen de temperatuur aan de oppervlakte van de sateliet, de inwendige temperatuur, de erosie door kosmisch stof en kosmische stralen meten. De gegevens zullen worden uitgezonden door de twee zenders in de kunstmaan. Deze zenders wegen elk nog geen Kilogram. Een ervan zendt uit op 108,03 Megacycle, de andere op 108,00. Een van de zenders zal, naar men aanneemt, twee tot drie weken functioneren, de andere twee tot drie maanden.

De „Radio Corporation of America" te Riverhead, Long Island, heeft gemeld, dat zij radioseinen van de raket Jupiter C heeft opgevangen. Het was een onderbroken toon.

De Nationale Academie van Wetenschappen deelde later te Washington mee, dat de satelliet officieel „1958 Alpha" genoemd zal worden. Eerder had het Ministerie van Defensie er de naam „Explorer" aan gegeven.

De Officieuze naam „Juno" is aan de Kunstmaan gegeven, omdat zij met de „Jupiter" zou worden gelanceerd (de godin Juno was volgens de oude Grieken de echtgenote van de god Jupiter).

Het succes dat vanaf het strand van Cap Canaveral door journalisten de wereld is ingezonden, toen de Jupiter-C raket met de Amerikaanse kunstmaan aan boord feilloos naar de ruimte steeg, heeft in brede kring, vooral in Europa talrijke felicitaties naar Amerika doen stromen.

Uit Frankrijk, Engeland, West-Duitsland en de andere West-Europese landen kwamen berichten, die spraken van een belangrijk wetenschappelijk werk.

In Engeland verklaarde men, in een van de voornaamste Astrofysische onderzoekscentra, dat de lancering van de „Alpha 1958" (alias „Explorer", alias „Juno") niet alleen „een vooruit in de technologie betekent, maar ook, dat de apparaten aan boord en hun werkwijze zeer doen vermoeden dat de Amerikaanse kunstmaan belangrijker metingen zal verrichten dan de Russische Spoetniks hebben gedaan.

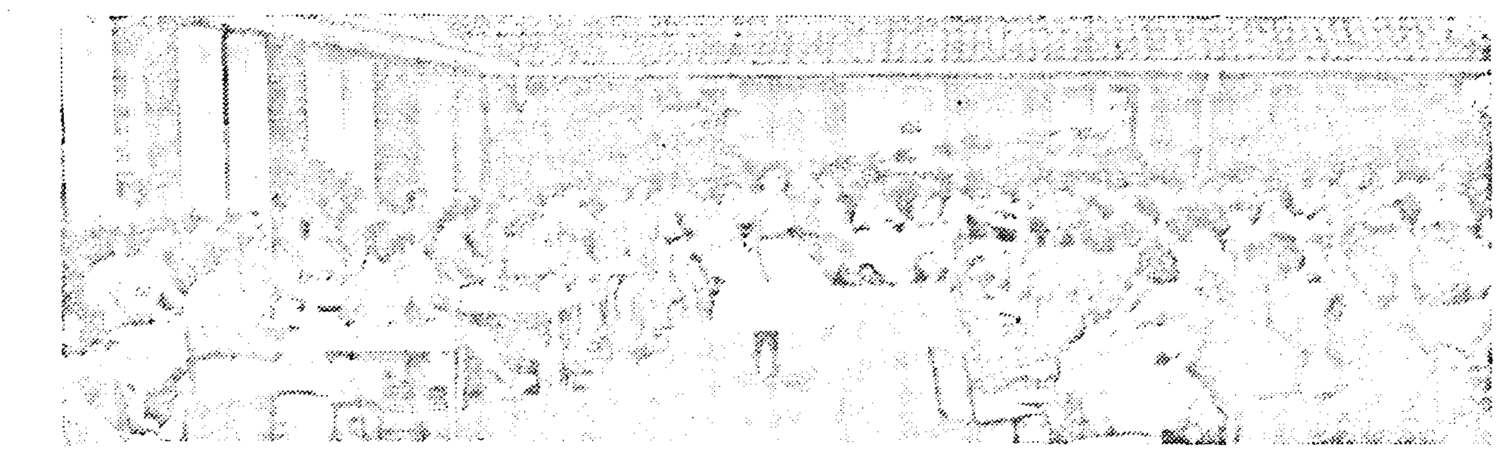
In het algemeen werd kenbaar, dat er in de Westelijke wereld een zekere spanning verbroken werd met het welslagen van de Amerikaanse kunstmaanproef. In België zei Prof. Marcel Nicolet, Secretaris-General van het Internationale Geofysische Jaar „zeer gelukkig" te zijn met het succes van de Amerikaanse Spoetnik.

Het feit dat de toekomstiege naam voor „kunstmaan" in de toekomst wel „Spoetnik" zal blijven, duidt aan, dat erkend wordt, dat de Russen tenslotte toch nog de baanbrekers in dit wetenschappelijk experiment zijn geweest, doch met de lancering van de Amerikaanse aardsatelliet wordt dit experiment thans internationaal en als een zaak die de gehele wetenschappelijke wereld betreft, gezien. De Belgische geleerden voegden aan hun commentaar dan ook toe, dat hoe meer satellieten er in het heelal worden geplaatst, hoe meer waarnemingen er gedaan kunnen worden.

De bekendmaking van het slagen van de proef op Cap Canaveral kwam toen de meeste kranten reeds op de persen lagen, doch het nieuws was groot genoeg voor de uitgave van bulletins.

Het Sowjetrussische persbureau Tass opende de nieuwsuitzendingen met het bericht uit Cap Canaveral. Verseheidene Europese radiostations deden hun berichten over de lancering vergezeld gaan van het versterkte geluid van de radiozenders aan boord van de „Alpha 1958." De dagbladen gaven in hun edities later op de dag vaak de gehele frontpagina's aan de Amerikaanse „ruimte sigaar", zoals de „Melbourne Evening Herald" de Amerikaanse Spoetnik noemde. Er werden, in tegenstelling met de lancering van de Russische (ruimte) satellieten, ook foto's van de Alpha afgedrukt.

In opgewektheid konden vandaag echter de Amerikanen niet overtroffen worden. Het gejuich op de lanceerbases in Florida werd tot in Tokio op de Amerikaanse ambassade een brede glimlach. Daar zeiden de gelukkige Amerikanen tot journalisten „we hadden jullie reeds eerder gezegd dat we de Russen zouden inhalen, en we hebben woord gehouden".

Gisteren organiseerde de American Women's Club op Curaçao in het Roo sevelt House een theemiddag met modeshow. Gastvrouwe was mevr. Pallister, echtgenote van de Amerik aanse consul-generaal. De opbrengst der kaarten was bestemd voor een Grieks gezin.

Jubilerenden bij de C.P.I.M. in Februari

Willemstad. — In de maand februari hopen de volgende personen hun dienstjubileum bij de N.V. C.P.I.M. te vieren.

40 jaren: 4 februari A.E. Martinus
35 jaren: 3 februari E.R. Isenia; 2 februari A.R. Pieternella.

30 jaren: 4 februari C.J. Tkaczyk 6 februari M.G.F.P. Bernadina; 9 februari B. Lagendijk en L.H.D. Nebbeling; 11 februari G.F. Isijk en L.T. Sambo; 16 februari J.W. de Gee; 1[illegible] februari M.P. Libier.

25 jaren: 2 februari A. van Hasselt; 10 februari R.B. Agard; 14 februari J.P. Balentien en J.O. Doran 18 februari L.E. Brooks en P.C. Janga; 20 februari T.G. Boot; 21 februari H.J. Gerard en G.P. Martina; 2[illegible] februari E. Daal; 23 februari J Franco en P.A. van Zoelen; 26 februari C.P. Dortalina; 30 februari A Th. Principaal.

Prinses reist met „Pagasus" tot Paramaribo en vandaar met een DC-6 rechtstreeks naar W'stad

Den Haag. — In afwijking van hetgeen aanvankelijk het plan was, zal H.K.H. Prinses Beatrix vandaag, van Schiphol naar Willemstad vertrekken met de Superconstellation PH-LKE („Pegasus") in plaats van met de „Negaton". Laatstgenoemd toestel bevindt zich niet in het land. Het werd gistermiddag op thuisreis in Karasji verwacht.

De bemanningen, die de „Pegasus" van Amsterdam via Génève naar Lissabon en van Lissabon via Salt Island (Aozren) naar Paramaribo zullen brengen, zijn, op enkele wijzigingen na, samengesteld zoals eerder deze week werd gepubliceerd. Deze bemanningen zijn: op het trajekt Amsterdam — Lissabon: gezagvoerder R. M. Draisma, tweede vlieger M. J. C. de Liefde, eerste boordwerktuigkundige H. Westrik, tweede boordwerktuigkundige A. Bakker, eerste radiotelegrafist A. Greidanus, purser F. J. Punselie, purser D. Vergeer, hofmeester M. J. Kat en stewardess mej. E. M. J. G. Drinkenberg.

Op het trajekt Lissabon — Paramaribo: gezagvoerder F. N. Carabain, tweede vlieger A. F. Boshuizen, derde vlieger G. J. Koning, eerste boordwerktuigkundige A. Drijgers, tweede boordwerktuigkundige S. van Dijk, eerste radiotelegrafist A. H. Welschen, tweede radiotelegrafist J. Terpstra, purser D. Vergeer, purser H. F. Holswilder, hofmeester J. H. Spanjerberg en stewardess mej. M. S. Termeulen.

Purser Vergeer is de enige, die het gehele trajekt Schiphol — Paramaribo meevliegt. Van Paramaribo (vertrek 13.15 uur 2 februari) wordt rechtstreeks naar Willemstad gevlogen (aankomst 16.05 uur) met een DC-6-toestel van het Westindische Bedrijf der K.L.M. Er wordt dus geen tussenlanding gemaakt in Caracas.

Tandartsen dineerden

Oranjestad. — In Basiruti werd gisteravond het jaarlijkse tandartsendinner gehouden, waarbij alle tandartsen van het eiland met echtgenoten aanzaten.

Verbouwing Gerechtsgebouw aanbesteed

Oranjestad. — Ten kantore van D.O.W. werd gisteren als volgt ingeschreven op de aanbesteding voor het verbouwen van het gerechtsgebouw.

Bouwmaatschappij Aruba N. V schreef in voor f. 19.620., Bohama [illegible] 1 760 — De gunning is, als gebruikelijk, aangehouden.

Concert Eric Landerer in Bolivariana

Oranjestad. — Mede in verband met de te verwachten grote belangstelling zal het pianorecital van de Tsjechischepianist Eric Landerer niet in het gebouw van de oude protestantse kerk van Oranjestad worden gehouden, maar in de Sociedad Bolivariana.

Er zal precies om half negen worden begonnen met dit concert.

Er is voorverkoop en plaatsbespreken bij de boekhandels.

25 rijbewijzen ingetrokken

Oranjestad. — Voor de rechter in Eerste Aanleg dienden gisteren een record aantal zaken. Een en veertig personen verschenen in snelle successie voor de groene tafel.

Hoofdschotel vormden autobestuurders, die te diep in het glasje hadden gekeken. Van vijf en twintig hunner werd de bevoegdheid tot het besturen van motorvoertuigen ingetrokken voor periodes varierend tussen een en twee jaar, waarboven boetes van tussen de ƒ 50.— en ƒ 250.—.

Lago Women Club vergadert

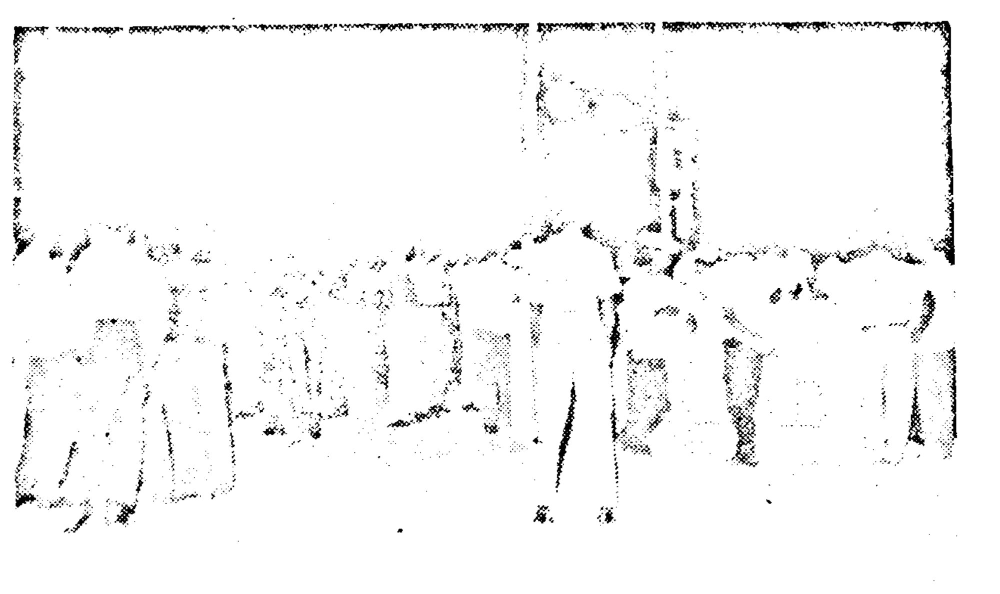
Oranjestad. — Dinsdag a.s. wordt de jaarvergadering van de damesclub van de Lago op Basiruti gehouden. Het wordt een feestvergadering, waarbij aan de ongeveer 120 leden een uitgebreid koud buffet wordt aangeboden.

Geen aanslag op IMAM MOHAMED

Londen. — De Jemenitische legatie in Londen heeft tegengesproken, dat er een aanslag op het leven van de koning van Jemen, Imam Mohamed, zou zijn gepleegd.

Het gerucht was vanuit Cairo verspreid, waarbij gezegd was, dat enkele Britse firmanten in Jemen medeplichtig zouden zijn geweest aan de aanslag.

De legatie ontkende het bestaan van Britse firma's in Jemen. Later op de dag sprak ook het Britse ministerie van Buitenlandse Zaken dit bericht tegen.

Gisteravond hielden de Jolly Fellows op het terrein te Mundo Nobo een fair om hun culturele en sociale programma van dit jaar te kunnen financiëren. Zo was er een excellente nigtclub waarin verschillende artisten optraden zoals Elis Juliana, Tata Leonard en zijn orkest en een danseres. Hedenavond en morgenavond zijn er nog meer attrakties op de fair. De foto boven heeft een overzicht van het terrein.

Dr. CALDERO, voorzitter van Venezolaanse COPEI, op Curaçao

BISSCHOP en katholieke Curacaose politici kwamen COPEI-leider begroeten

(van onze verslaggever)

Dr. Plesman Luchthaven. — Gisteravond om pl.m. 18.00 uur arriveerde op Dr. Albert Plesmanluchthaven met het K.L.M.-vliegtuig uit New York, de heer Dr. Rafael Caldero, Voorzitter van de COPEI (de Katholieke Partij) van Venezuela.

Dr Caldero, een zeer sympathiek en charmant man, werd eind mei 1957 door de regering van Perez Jimenez in de gevangenis gezet. Enige dagen vóór de val van de Venezolaanse dictator werd hij op vrije voeten gesteld, maar in verband met de zeer gespannen situatie in Venezuela genoodzaakt politiek asyl te zoeken bij de Pauselijke Nuntius in Caracas, de op Curaçao bekende mgr. Forni. Daarna is het hem gelukt uit Venezuela te vluchten en naar de Verenigde Staten uit te wijken, waar hij, naar hij ons vertelde, zeer hartelijk en gastvrij werd ontvangen.

Naar verwacht wordt gaat Dr Caldero — na de val van Perez Jimenez — een zeer belangrijke rol spelen op het Venezolaans politiek toneel en zijn naam wordt reeds gefluisterd als de toekomstige president van ons nabuurland.

Hij was voor het laatst in 1941 op Curaçao waar hij zich als vele Venezolanen, volkomen thuis voelde. Onder de aanwezigen die deze grote Venezolaanse katholieke leider op het vliegveld begroetten, zagen wij Z.H.E. Mgr. J. M. Holterman, die zich enige tijd met dr Caldero onderhield.

Namens de Curaçaose K.V.P. werd Dr Caldero bij het vliegtugi welkom geheten door de heer E. J. Morkos, voorzitter van de K.V.P. De heer Morkos was hem ook behulpzaam bij het invullen van de nodige douane- en immigratie formaliteiten. Ook mr I. C. Debrot, de vertegenwoordiger van de K.V.P. in de Staten, voegde zich (enige minuten na de openbare vergadering van de Staten) bij het gezelschap in het restaurant op Hato.

Wij zagen ook een aantal Venezolaanse vrienden, waaronder de heer Rodriguez van de "Linea Aeropostal Venezolana". Uit Venezuela was de heer Fernandez, secretaris van de COPEI, overgekomen om Dr. Caldero op de hoogte te brengen van de huidige situatie in Venezuela.

Dr Caldero reist heden door naar Venezuela.

K.L.M. bepaalt dividend op 7 %

Willemstad. — Door de KLM-Persdienst werd ons het volgende medegedeeld:

Op grond van de resultaten over 1957 heeft de raad van commissarissen van de KLM heden zijn goedkeuring gehecht aan het voornemen van de Direktie, om aan de begin mei te houden algemene vergadering van aandeelhouders voor te stellen het dividend over het boekjaar 1957 te bepalen op 7 procent. Op 31 oktober 1957 werd reeds een interimdividend van 3 procent gedeklareerd zodat het slot dividend over 1957 bij aanneming van het voorstel van de direktie 4 procent zal bedragen, over het boekjaar 1956 werd.

Liberale Partij vraagt twee minuten stilte

Oranjestad. — Nadat de heer Bronswinkl zich eerder per „open brief" tot de Gouverneur richtte om te protesteren tegen tal van maatregelen van Staten en Regering, werd vandaag op Aruba en „Proclamatie" gpubliceerd door de liberale partij waarin wordt geconstateerd dat in strijd met de persvrijheid en menselijke rechten (zaak de Wit), de wetten (benoeming tijdelijk gezaghebber) en de grondwet (vergaderverbod) wordt gehandeld, redenen waarom de bevolking van Aruba wordt opgeroepen vanavond om zes uur twee minuten stilte in acht te nemen bij wijze van protest.

De Liberale partij doet de laatste tijd van zich spreken door tal van akties. Het is daarom wel vreemd dat deze „partij" nog nimmer heeft gepubliceerd hoe zij georganiseerd is, uit welke personen haar bestuur bestaat en welke doelstellingen zij nastreeft.

Tot dusver lijkt dit alles sterk op een eenmansaktie van de zijde van de heer Bronswinkel.

Over zaak de Wit

Uitspraak Curacaose Eilandsraad

Willemstad. — Naar wij vernemen, zal de Eilandsraad van Curaçao begin volgende week bijeenkomen ten einde uit te maken of het hoofdeiland van de Nederlandse Antillen een meerderheid van de bevolking zich middels haar vertegenwoordigers in de Raad voor dan wel tegen de uitzetting van heer de Wit zal uitspreken. De uitspraak zal van zeer grote waarde zijn voor de peiling van de [illegible] die in de gemeenschap waar [illegible] heer de Wit 17 jaar heeft geleefd [illegible] de dus zijn faits et gestes het best kent en kan beoordelen.

De Wit krijgt geen perskaart

Willemstad. — Gisteren werd [illegible] „Beurs en Nieuwsberichten" een brief afgedrukt van het hoofd van de Regeringsvoorlichtingsdienst aan de N.V. Curaçaosche Drukkerij en Uitg. Mij, waarin werd medegedeeld, "dat bezwaar bestaat tegen de afgifte van een perskaart aan de heer A. de Wit" in verband met het bezoek van H.K.H. Prinses Beatrix. Een motief voor deze weigering werd niet opgegeven.

De R.V.D. verstrekte naar aanleiding van het bovenstaande het volgend communiqué:

Met betrekking tot het weigeren van een perskaart aan de persoon van de heer A. de Wit, in verband met het bezoek van Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Beatrix kan het volgende worden medegedeeld.

Aan ieder dagblad in de Nederlandse Antillen worden ten hoogste drie perskaarten voor verslaggevers uitgereikt.

De N.V. Curaçaosche Drukkerij en Uitgevers Maatschappij heeft bij de namen als verslaggevers van de „Beurs en Nieuwsberichten" voorgedragen de heer A. de Wit, wiens uitzetting door de Procureur Generaal is bevolen.

Teneinde de mogelijkheid van demonstraties tegen deze persoon tijdens het bezoek van H.K.H. Prinses Beatrix en daarmede gepaard gaande verstoring van de openbare orde te voorkomen, is besloten hem geen perskaart te verstrekken.

Bovenstaande maatregel moet gezien worden als een der maatregelen, die een orderlijk verloop van het bezoek moeten waarborgen.

Naar de "Beurs en Nieuwsberichten" meldt, is ook aan de Nederlandse journalist Oltmans, die momenteel te Curaçao vertoeft ten einde voor het blad "Vizier" een foto-reportage van het bezoek van H K H. Prinses Beatrix te maken iedere faciliteit geweigerd. Desgevraagd deelde de heer Oltmans ons echter mede, dat een en ander thans volledig tot zijn genoegen is geregeld.

Spoedvergadering Arub. Persvereniging

Oranjestad. — Dinsdagavond kwam de Arubaanse Persvereniging in spoedvergadering bijeen om klachten van enkelen harer leden te bespreken ten aanzien van een weigering van overheidszijde hen faciliteiten te verlenen bij het bezoek van H.K.H. Prinses Beatrix aan Aruba.

Mr. Hartong toch beëdigd als waarnemend notaris

Oranjestad. — Nadat mr. Frank Hartong dit eiste, heeft Rechter mr. A. J. Ph. de Haseth Möller gisteren toch de eed afgenomen, (welke hij aanvankelijk weigerde) van mr. Hartong als wnd. notaris.

De eedsaflegging volgde op een eerdere officiële benoeming tot waarnemend notaris voor een korte periode, voor de duur van de afwezigheid van mr. C. W. J. J. Heufke.

„Vliegende vergadering" van A.V.P.

Oranjestad. — Waar nog steeds op Aruba het vergaderverbod voor politieke partijen van kracht is, overweegt de Arubaanse Volkspartij van de heer Eman een vergadering te houden op... Curaçao.

Het ligt in de bedoeling een aantal vliegtuigen te charteren en dan met een vrij grote groep personen naar Curaçao te gaan om daar in de kraal van het huis van de heer „Fifi" de Jong een vergadering te houden. Naar wij van de heer Eman vernamen hebben zich al 150 personen opgegeven voor de reis. De KLM kon nog niet bevestigen of men voldoende passageruimte met chartervliegtuigen kon leveren.

Beatrix, zij die gelukkig maakt

31 januari 1938, 's morgens tien uur. De winterse stilte rondom het Paleis Soestdijk wordt verbroken door één en vijftig saluutschoten, die de geboorte aankondigen van een nieuwe telg in het Oranjehuis, Prinses Beatrix, Wilhelmina, Armgard. Beatrix: zij die gelukkig maakt. Het Oranjehuis was klein geworden, in zestig jaar hadden slechts twee dergelijke heugelijke gebeurtenissen plaats gevonden: de geboorten van Wilhelmina en van Juliana. Het was vanzelfsprekend, dat het Nederlandse volk nu vol enthousiasme — via de radio — het aantal saluutschoten had meegeteld en met talloze huldebetuigingen aan de trotse vreugde van de ouders der prinses een warme en diepgevoelde achtergrond gaf.

Reeds ten tijde van haar geboorte echter pakten donkere wolken zich samen aan het politieke firmament van Europa. Het was dan ook niet zonder zin dat het zusje van de prinses, geboren 5 augustus 1939, als eerste naam kreeg Irene, het Griekse woord voor vrede. Maar de onheilspellende ontwikkeling liet zich geen halt meer toeroepen. Zij stortte het vasteland van Europa in chaos en ellende. Ook Nederland werd hiervan het slachtoffer. Om te voorkomen dat de vijand een sinister spel zou gaan spelen met het gezin van Prinses Juliana en Prins Bernhard en om onnodig risico voor de vermoedelijke troonopvolgster te vermijden werd het wijze besluit genomen uit te wijken naar Engeland en later om Prinses Juliana met kinderen naar Canada te laten gaan. Daar eenmaal gevestigd bleef de Moeder het reeds direct geuite voornemen haar kinderen niet in de atmosfeer van een broeikas op te voeden trouw. De beide prinsesjes bezochten er een kleuterschool en waren weldra ingeburgerd.

Later bezocht Prinses Beatrix samen met een uit Nederland meegekomen vriendin de grote school.

Terug naar het vaderland

De bevrijding van het vaderland maakte een einde aan de ballingschap. 2 augustus 1945 keerde de prinses met haar Moeder en zusters in een berooid Nederland terug.

De aanvang van het nieuwe schooljaar in Nederland, ongeveer een maand na terugkeer uit ballingschap, betekende voor Prinses Beatrix opgenomen te worden in het leven van de Nederlandse schooljeugd. Evenals in Canada werd voor haar een school uitgekozen waar in klassikaal verband lager onderwijs werd gegeven. Daarbij namen o.m. ook tekenen, verven en boetseren hun plaats op het lesrooster in. Door dit laatste kwam aan het licht, dat de prinses bijzondere aanleg had voor boetseren en zich onderscheidde door vaardig tekenen en verven. Artistieke gaven, die men terugvindt bij haar Grootmoeder Wilhelmina.

Haar actieve geest en haar jeugd hadden natuurlijk ook behoefte aan bewegen en activiteit door middel van sport en spel. Paardrijden, zeilen, zwemmen en skiën hebben daarbij steeds haar voorliefde gehad.

Representatieve plichten

Niettemin werd zij in haar onbezorgde jeugd geplaatst voor gebeurtenissen, die verband hielden of voortsproten uit haar plaats in de Nederlandse samenleving. Sinds haar Moeder in 1948 Koningin der Nederlanden was geworden, luidde haar officiële betiteling „vermoedelijke erfgename van de Kroon", met als consequentie het verrichten van openbare daden. Zo onthulde zij op elfjarige leeftijd in gezelschap van haar Moeder een plaquette in de naar haar genoemde hal van de Jaarbeursgebouwen te Utrecht.

Na de lagere school te hebben doorlopen, werd de prinses leerlinge van het Baarns Lyceum. In haar dagelijks leven bracht dit aanvankelijk nauwelijks verandering. Weer of geen weer, alle dagen fietste zij naar de dépendance van de school waarin haar klas was ondergebracht. Het onderwijs week in de eerste klasse niet af van het normale middelbare onderwijs; wel werden om land en volk zoveel mogelijk te leren kennen vele excursies ondernomen. Hierbij werden niet alleen musea en tentoonstellingen bezocht maar ook o.m. de bloemenveiling te Aalsmeer en de Zuiderzeewerken. In feite betekende dit een verzwaring van het schoolprogram, want voor een einddiploma gymnasium dient te enenmale de geijkte leerstof te worden verwerkt. In de hogere klassen kwam daar nog een schepje bovenop; want haar toekomstige functie maakte het noodzakelijk aandacht te besteden aan staatsinrichting en bovendien werd sociologie als extra leervak op het rooster geplaatst. Deze aanvullingen op het leerplan waren tevens tekenen van het einde van onbezorgd beleefde meisjesjaren. In die lijn van zorgen stelt zich allereerst het zelfstandig vervullen van representatieve plichten aan de orde. In januari 1955 nam dit een aanvang met de tewaterlating van de tanker „Vasum" te Amsterdam. Met een duidelijke stem in de radio: „Ik doop U „Vasum" en wens U behouden vaart!" introduceerde zich bij het Nederlandse volk de leidsvrouwe van een volgende generatie die haar ongetwijfeld symbolisch als een zeevarend volk, eveneens een behouden vaart zal hebben toegewenst.

Naar opening van Staten-Generaal.

Het bestuur van haar vaderland kent als één der hoogtepunten de elkenjare op de derde dinsdag in september plaats vindende opening der Staten-Generaal in de verenigde zitting door de Koningin. In 1955 woonde Prinses Beatrix tezamen met haar zuster Prinses Irene en enige vriendinnen, gezeten op de perstribune, deze plechtigheid bij. Het besef zelf eens op deze wijze als centrale figuur het wel en wee der natie in de troonrede aan het Nederlandse volk te moeten mededelen en de wetenschap haar Moeder in de volgende jaren gezeten naast de troon te zullen flankeren, zal haar hiertoe hebben bewogen.

De door onderwijs en studie verworven kennis wierp zijn vruchten af toen Prinses Beatrix op 2 juni 1956 met goed gevolg het eindexamen gymnasium Alpha van het Baarns Lyceum aflegde.

Achttien jaar

In de tijd dat de Prinses zich door hard studeren voorbereidde op het eindexamen bereikte zij, op 31 januari 1956, haar achttiende verjaardag. In het algemeen wordt iemand op deze leeftijd beschouwd als te zijn aangekomen bij een belangrijke mijlpaal op de weg naar meerderjarigheid. Geldt dit ook voor personen van vorstelijke bloede, de Nederlandse wetgeving kent daarnaast aan de vermoedelijke erfgenaam van de Kroon bij het bereiken van de achttienjarige leeftijd in bepaalde opzichten een bijzondere positie toe. Een positie die in staatsrechtelijk opzicht duidelijk in de grondwet is afgebakend en voor alles gericht is op het omschrijven van een grote — indien nodig — terstond te dragen verantwoordelijkheid. Dit teneinde de continuiteit van de banden tussen vorstenhuis en volk te waarborgen. Prinses Beatrix wordt namelijk op grond van de Nederlandse constitutie vanaf de dag waarop zij de leeftijd van 18 jaar heeft bereikt bekwaam geacht — indien bepaalde omstandigheden dit vereisen — het koninklijk gezag als meerderjarige te aanvaarden of tijdelijk waar te nemen (regentes).

Lid Raad van State

Vanzelfsprekend heeft de wetgever aan een dergelijk belangrijk moment in het leven van de vermoedelijke erfgename van de Kroon enige consequenties verbonden. In de eerste plaats is de Prinses van die dag af van rechtswege lid van de Raad van State. In dit college, een centrale raad van wijze mannen rondom de Kroon ontvangt zij met het oog op haar toekomst praktische staatkundige scholing.

Dat dit laatste niet behoeft te geschieden door eenvoudig toe te luisteren, blijkt uit het feit dat zij naar believen een beslissende (d.i. bij stemmingen meetellende) of adviserende stem kan uitbrengen. Op 7 februari 1956 werd zij in een zitting, gepresideerd door haar Moeder, als lid geïnstalleerd. De Koningin merkte daarbij ten aanzien van het belang van haar lidmaatschap o.m. het volgende op: „Dit recht (d.w.z. tot zittingneming) — een groot voorrecht — is U gegeven met de bedoeling U te helpen vertrouwd te raken met en inzicht te verkrijgen in de vraagstukken, tot wier oplossing de regering zich geroepen ziet". Het zich bewust zijn van de betekenis van dit voorrecht, liet de Prinses blijken in haar antwoordrede, door te dien aanzien op te merken: „De grondwet verleent mij zitting in de Raad van State. Dat dit een groot voorrecht is besef ik. Het zal mij de gelegenheid geven in de praktijk iets te leren begrijpen van het ingewikkeld raderwerk van ons regeringsbestel. Zo zal ik mij kunnen voorbereiden op de taak, die naar ik hoop en verwachte voor mij nog ver in de toekomst ligt".

Mede door het zitting nemen in de Raad van State heeft de Prinses officieel een bepaalde plaats in het openbare leven ingenomen. Een gebeurtenis die als consequentie heeft dat zij een bepaalde staat moet kunnen voeren. Het op zich nemen van representatieve verplichtingen o.a. door het fungeren als beschermvrouwe van verenigingen brengt velerlei werkzaamheden met zich mee en maakt het instellen van een eigen secretariaat noodzakelijk.

Ingevolge de grondwet ontvangt de Prinses na het bereiken van de achttienjarige leeftijd een eigen inkomen van ƒ 300.000.— per jaar uit 's Rijks kas.

Bevestigd als lidmate der Ned. Herv. Kerk

De eerste schreden naar de officiële status van haar plaats in het Koninkrijk der Nederlanden hebben niet belet dat het geestelijkvormingsproces, van de Prinses voor haar en haar Ouders in het middelpunt van aller aandacht bleef staan. Opgevoed als zij is in de — in het Huis der Oranjes traditionele — christelijke gedachte, werd zij in maart 1956 als lidmate der Nederlands Hervormde Kerk bevestigd in de N.Z. Kapel te Amsterdam tezamen met twee en veertig medecatechisanten. De predikant wees er daarbij op, dat de bevestiging betekent een opdracht, het volvoeren van een taak ongeacht de plaats die men in de samenleving inneemt. Een taak die zich voor een toekomstige troonopvolgster wel zeer duidelijk aftekent. En het volvoeren daarvan eist in een steeds gecompliceerder wordende samenleving, die schier iedere dag nieuwe problemen opwerpt, meer dan lekenkennis van mens en maatschappij.

Aan de universiteit van Leiden.

Teneinde zich in dit opzicht de nodige bekwaamheid te verwerven, liet de Prinses zich als studente inschrijven aan de door haar grote voorvader Willem de Zwijger gestichte universiteit te Leiden. Geheel in de lijn van haar toekomstige positie koos zij als hoofdstudie sociologie en daarnaast studie in de rechten. Typerend voor haar karakter was de wens enerzijds deze studie zo onopvallend mogelijk te laten zijn, anderzijds haar representatieve plichten niet in te krimpen, wat in de praktijk de studie echter zwaarder maakt.

Het eerste jaar werd met goed gevolg een tentamen in de Inleiding tot de Rechtswetenschappen afgelegd, alsmede een tentamen in de toegepaste Sociologie.

Colleges over de Parlementaire geschiedenis van ons land werden beëindigd, gevolgd door colleges in de moderne geschiedenis gedurende het tweede jaar.

Hiernaast valt op het staatsrecht de meeste nadruk, terwijl ook de economie en het volkenrecht belangrijke vakken op het programma zijn. Maken officiële plichten het volgen van een bepaald college niet mogelijk, dan wordt, dankzij de medewerking van de hoogleraren, het gemiste uur zo spoedig mogelijk ingehaald.

Voorbereiding op haar reis naar de West

De Prinses zal, na haar reis naar Suriname en de Nederlandse Antillen zo spoedig mogelijk de in die tijd behandelde collegestof inhalen, opdat de vastgestelde tentamina aan het eind van dit jaar ook gewoon doorgang kunnen vinden.

Bij de voorbereidingen van Hare Koninklijke Hoogheid op haar bezoek aan de West kreeg de behandeling van de tot standkoming van het Statuut voor het Koninkrijk, alsmede de inhoud daarvan een belangrijke plaats, terwijl ook vele colleges over de sociologie van die rijksdelen werden gevolgd.

Zo groeit als mens onder de mensen en jonge vrouw op die door haar levensstijl diepe genegenheid van het Nederlandse volk heeft verworven. Op treffende wijze werd dit onder woorden gebracht in het felicitatietelegram dat de voorzitter van de Tweede Kamer de Prinses zond ter gelegenheid van haar achttiende verjaardag: „Blijf wie gij thans reeds zijt en moge de toekomst U maken wat gij eenmaal hoopt te worden".

De Kroonprinses in het maatschappelijk verkeer

1955

15 januari: Tewaterlating „Vasum" bij de Ned. Dok- en Scheepsbouw Maatschappij te Amsterdam.

5 september: Tewaterlating o/z-bootjager „Limburg" te Vlissingen.

1956

1 februari: H.K.H. Prinses Beatrix bedankt via de radio voor de geschenken, brieven en telegrammen t.g.v. haar 18e verjaardag.

7 februari: H.M. de Koningin, Z.K.H. Prins Bernhard en H.K.H. Prinses Beatrix in Buitengewone vergadering Raad van State te Den Haag.

25 februari: H.K.H. Prinses Beatrix zit aan bij het diner, dat ter ere van haar 18e verjaardag aangeboden wordt door haar Ouders aan leden van de Regering, Hoge colleges van Staat en andere autoriteiten in het Koninklijk Paleis te Amsterdam.

25 maart: Bevestiging als lidmate van de Nederlands Hervormde Kerk in de Nieuwe Zijds Kapel te Amsterdam.

5 juni: Maakt eerste dag van het Staatsiebezoek van Groothertogin Charlotte en Prins Felix van Luxemburg mee i.v.m. ziekte van haar Vader.

30 juni: Eerste officiële bezoek aan Amsterdam ter kennismaking met het Nederlandse volk.

Beschermvrouwe van de Samenwerkende Instituten voor Kunstonderwijs, Amsterdam.

3 juli: Schutsvrouwe der Koninklijke Marechaussee.

6 september: Bezoek aan de conferentie voor Menselijke Verhoudingen te Berg en Dal bij Nijmegen.

12 september: Beschermvrouwe van het Prinses Beatrix Poliofonds.

3 oktober: Aanvaarding erelidmaatschap van de Vereniging Nederlands Fabrikaat.

15 november: Bezoek aan de provincie Groningen.

19 november: Aanvaarding erelidmaatschap van de Koninklijke Maatschappij voor Natuurkunde Diligentia.

20 november: Spreekt voor de radio een inleidend woord met betrekking tot de reeks radio-uitzendingen getiteld: „Openbaar Kunstbezit".

22 december: Aanwezig bij het overbrengen van de Hongaarse Verzetsvlag naar het Paleis op de Dam te Amsterdam.

1957

23 januari: Doop ss. „Statendam".

21 februari: Beschermvrouwe van de Koninklijke Nederlandse Federatie van Landelijke Rijverenigingen.

11 mei: Officiële opening van het Zweeds Rode Kruis Ziekenhuis te Zierikzee.

14 mei: Opening van de tentoonstelling „Nederlandse Beeldhouwkunst 1957" in de aula van het Rotterdamse Museum Boymans.

23 mei: Aanvaarding erevoorzitterschap van het Nederlandse Comité van de UNICEF (Kinderfonds van de Verenigde Naties).

4 juni: Doop en tewaterlating van „De Groene Draeck", aangeboden door het Comité „Varend Nederland" als nationaal geschenk voor haar 18e verjaardag.

18 juni: Woont met Z.K.H. Prins Bernhard een vergadering bij van de Raad van State.

20 september: Officiële opening werkplaats van de Stichting Centrale Amersfoortse Werkplaats voor Aangepaste Arbeid.

21 september: Officiële opening Kinderdorp Sint Godelieve te Goirle.

Prinses BEATRIX vierde verjaardag in alle stilte

Den Haag. — Kroonprinses Beatrix heeft gisteren in alle stilte haar verjaardag in huiselijke kring gevierd. Zo werd uit Den Haag vernomen.

De studente met het èle-mandje

De gebouwen van de Leidse Universiteit aan het Rapenburg. Prinses Beatrix is er gewoon studente onder de studenten....

Prinses Beatrix leidt in Leiden zeer eenvoudig leven

Studente als alle andere

(Speciale correspondentie)

Het zal de Antilliaanse lezers bekend zijn, dat H.K.H. Prinses Beatrix aan de universiteit in Leiden sociologie studeert. Dat in haar inschrijvingsjaar een opmerkelijk groot aantal meisjes bevangen werd door een liefde voor de sociologische studie zal wel puur toeval zijn. Het feit blijft, dat verschillende uitverkorenen tot haar „jaarclub" behoren; ik heb mij bovendien laten vertellen, dat de prinses voor de leden van deze club eenvoudig Beatrix van Oranje is. De prinses is trouwens ook ontgroend. Zij heeft dus de sfeer van het studentenleven geproefd en zij is zover mogelijk studente met de vrouwelijke studenten in Leiden. Of had U zich dat soms anders voorgesteld? Laat mij dan beginnen met eventuele misvattingen recht te zetten.

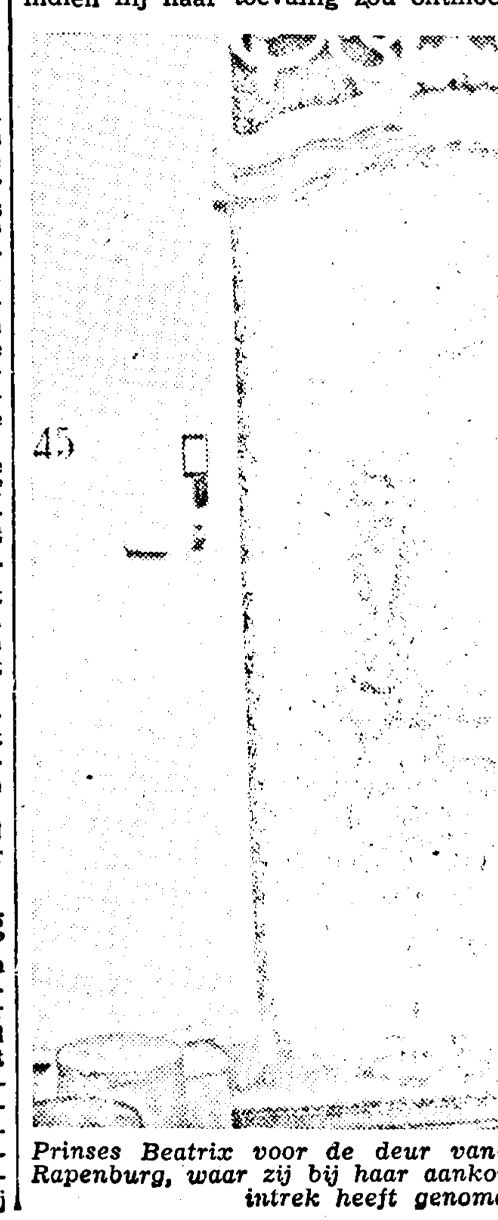
Primo: Prinses Beatrix komt niet naar het Universiteitsgebouw, omhuld door koninklijke gewaden, in een open calèche, met schimmels bespannen, met palfrenier en livreiknechten.

Secundo: Zij komt ook niet aanrijden in een gloednieuwe Cadillac met geüniformeerde chauffeur, voorafgegaan door ronkende motoren, omgeven door militaire escorte.

Tertio: Evenmin schrijdt zij omringd door hofdames en secretaressen naar de Academie.

Pracht en praal afwezig

Neen, niets van dit alles. Niets van de pracht en praal, bekend uit sprookjes. Niets van een entourage, die hier ook niet op haar plaats zou zijn. Wel heeft Prinses Beatrix een wagen. Het is een kleine, onopvallende, donkergroene.... Fiat. Alleen aan het kenteken AA zou een goed opmerker kunnen zien, dat dit voertuig tot het Koninklijk Huis behoort. Zij woont echter zo dicht bij de Universiteit, dat zij deze paar honderd meter loopt. Ik weet zeker, dat een Antilliaan, die door Leiden rondwandelt, haar niet opmerkt indien hij haar toevallig zou ontmoeten. Want als er een ding opvallend is aan Prinses Beatrix, dan is het wel het feit, dat zij niet opvalt, niet op wil vallen. En dat de Leidenaars deze wens respecteren!

Prinses Beatrix voor de deur van het huis aan het Rapenburg, waar zij bij haar aankomst te Leiden haar intrek heeft genomen.

Onopvallend...

Een Curaçaose student merkte onlangs op: „Zou Leiden een wet kennen, die de inwoners verbiedt hun prinses aan te kijken?" Zij liep voor ons uit met een van haar vriendinnen. Het was mij volstrekt ontgaan, dat zij samen met ons uit het college-gebouw was gestapt en zelfs samen met ons in dezelfde collegezaal Studium Generale had gelopen, waar dr. A. A. Gerbrands over „Negerkunst" had gesproken. Het was inderdaad merkwaardig, hoe niemand op Prinses Beatrix lette. Evenals haar vriendin had ze platgehakte schoenen aan, evenals haar vriendin droeg ze een sobere regenjas en evenals haar vriendin droeg zij haar èlemandje.

Het èle-mandje

Een èle-mandje behoort bij elk lid van de V.V.S.L. (Vereniging van Vrouwelijke Studenten in Leiden) zoals indertijd een scepter bij een regerend vorst. Deze mandjes ziet men in Nederland doorgaans bij vrouwen, die naar de markt gaan om eieren te kopen, maar de V.V.S.L. heeft dit kleinood gepromoveerd tot haar attribuut. Als goed lid van deze vereniging heeft de prinses dit mandje nu ook aan de arm. In Amerika zou deze mand door deze koninklijke onderscheiding een ongeëvenaarde afzet ten deel zijn gevallen; in Nederland is het (nog) niet zo ver! Meer dan eens is de prinses gesignaleerd „bij de Chinees", waar zij zich de bami of nasi-goreng best liet smaken....

Waarmee ik maar heb willen aantonen, dat Prinses Beatrix duidelijk bewijst, dat de tijden veranderd zijn. Ik geloof zelfs, dat de tijd er goed aan heeft gedaan uit zichzelf te veranderen, want de prinses zou door haar charme Vader Tijd toch naar haar hand gezet hebben. Haar grootste charme schuilt immers in haar eenvoud, haar verwarmende spontaneïteit en haar ontwapenende oprechtheid. Het is daarom beslist niet gewaagd te voorspellen, dat zij door deze eigenschappen zonder enige moeite er in zal slagen een grote plaats te veroveren in de harten van de Antillianen, die door haar ouders reeds hebben ervaren, dat het Huis van Oranje met recht gedurende de zovele jaren op de Antillen wordt gewaardeerd en geëerbiedigd.

JULES DE PALM

Russische geleerden waren HARWELL twee jaar vooruit

Moskou. — Tass heeft in een zakelijk verslag van de Britse mededelingen over warmtekernsamensmelting, verklaard, dat de proefnemingen op Harwell overeen komen met die, welke twee jaar geleden door de Sovjet-geleerde, Igor Koertsjatof ter kennis van zijn Britse collega's zijn gebracht.

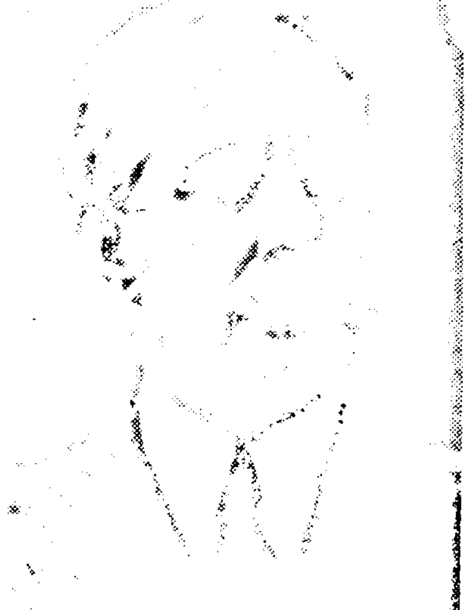
Professor Koertsjatof heeft premier maarschalk Boelganin en eerste partijsecretaris Chroesjtsjef vergezeld, toen deze, in het voorjaar van 1956, Groot-Britannië bezochten. Bij die gelegenheid verbaasde hij de geleerden van Harwell door hen in bijzonderheden een beschrijving te geven van het werk der Sovjet-Russische geleerden, om warmtekernsamensmelting te bereiken.

De leider van het warmtekernonderzoek op Aldermaston, dr Ware, heeft dezer dagen verklaard, dat zijn groep binnen enkele maanden temperaturen van tien tot twaalf miljoen graden zal hebben opgewekt, hetgeen hoog genoeg is voor het geven van doorslaggevende bewijzen betreffende voltrekking der warmtekernsamensmelting.

Klassieke muziek op de plaat

Puccini's „La Bohème"

Tweemaal Liszt door twee virtuozen

PUCCINI

Hoe men het ook keert of wendt, „La Bohème" blijft het jonge meesterwerk in het oeuvre van Puccini, later niet meer overtroffen, omdat „La Bohème" blijkbaar precies beantwoordde aan het zeer nauwkeurig begrensde genie van de meester. Het was een liefelijk, een bepaald zeer sé[illegible]ent genie. Het ging nooit hoog of diep. Puccini was de muzikant van de lichte, snelle ontroering, van de plotseling openbloeiende melodie in heldere tintelende klank en gaarne geplaatst tegen een achtergrond van fijne ironie. Het behoeft niet te verwonderen dat „Gianni Schicchi" een tweede meesterwerk van hem is geworden, een precieus kleinood voor degenen, die ironie in de muziek weten te waarderen. Ook daar staat de ironie tegen de in zichzelf verzonken ernst der liefdeslyriek, maar juist in de omgekeerde verhouding, die zich in „La Bohème" voordoet. „Gianni Schicchi" is een farce, waar de liefde, door niets te storen, haar eigen spel door speelt. „La Bohème" is een aandoenlijk liefdesdrama, waar het grollige leven doorheen trekt. Puccini geeft er zijn bloeiendste melodie aan, het hart beroerend zo vaak men haar hoort, even maar desnoods en nochtans gevoelig. Hij is een causeur over de liefde en de tragische dingen van het leven, maar wat hem in het geval van „La Bohème" zoveel overtuigingskracht schenkt, is de toon van waarachtigheid, die hij aanslaat. Toen hij „Bohème" schreef was hij werkelijk ontroerd.

Hij had ook precies het tekstboek en de stof, die hem pasten. In „Manon Lescaut" had hij het kunnen hebben, indien hij reeds volledig meester van zijn talent was geweest. In „Tosca" en „Butterfly" was hij er alweer voorbij. „Butterfly" is eigenlijk ook niet componeerbaar met drie acten, practisch aan één enkele rol gewijd, een partij die zich uitsluitend ontrolt in de zwaarste lyriek. „Ontwikkeld" zou een niet adequate term zijn. Butterfly is altijd opgetogen, hetzij van engelachtige vreugde, hetzij van deerniswekkend verdriet. Zij is een zoet prentje. Tegenover haar zoetheid staat niets, dat dramatisch steek houdt. Zelfs de volle lyrische ader van Puccini moest daarbij uitgeput raken. „Tosca" is het andere uiterste: een baarlijke draak, druipend van bloed, briesend van moord, verkrachting, foltering. Puccini kon daar weliswaar een muziek van dik-hout-zaagt-men-planken tegenaan schrijven, maar zij is hol, theatereffect om het effect. Welk zinnig mens kon ook in die onzin geloven!

„La Bohème" is het stuk gebleven, waarin hij het juiste midden van zijn beminnelijk talent gevonden heeft. Een gelukkig werk, dat men zeer verleidelijk kan horen in de complete opname, die Pathé er van op de nummers DTX 177-78 heeft uitgebracht in een uitvoering van de „Opéra Comique" te Parijs onder directie van Georges Tzipine. Deze Franse versie van een Italiaans werk, dat zo uitmuntend binnen de capaciteiten van de „Opéra Comique" ligt, heeft haar geheel eigen charmes, omdat zij eensdeels zo realistisch „du théâtre" is, anderdeels met die eigenaardige droogheid en a-sentimentaliteit gegeven wordt, die typisch is voor de beste Franse smaak. Zij kent wel degelijk de vervoeringen, maar zij behoudt de kleine, maar beslissende marge tussen de aanzet en de volle verwerkelijking, die de beheersing is, al kan Martha Angelici als Mimi het enkele keren niet nalaten fermates te zingen, die alleen maar stempralerij zijn en waarover Toscanini van woede zijn stok kapot getimmerd zou hebben. Daarvoor is Martha Angelici dan ook te Italiaans van aard.

De theatrale hoedanigheid van de uitvoering spreekt uit honderden kleine details, uit de plastiek van de stemmen vooral, uit hun acterende bewogenheid, uit de manier waarop zij als het ware in de actie gegrepen worden, naar elkaar toegedreven en weer uit elkaar geraken. Het is een klankbeeld, dat een bijzonder suggestieve visuele werking uitoefent, en dit is bepaald een zeer grote charme van deze opname van een stuk dat zozeer veristische speelopera is.

De rolbezetting is zeer voortreffelijk met Martha Angelici's luisterrijke Mimi en een prachtig zingende, canailleuze Musette van Christiane Castelli, de typisch Franse tenor van Roger Gardes als Rodolphe, zeer muzikaal; de uitnemende vrienden Michel Roux als Marcel, Jean Vieulle als Schaunard en Xavier Depraz als Colline. Daar is het geraffineerde orkest van de „Opéra Comique" en de heerlijke vaart, die onder Tzipine's directie door alles heen loopt. Een alleszins aanbevelenswaardige opname. De presentatie is eveneens aantrekkelijk in een smaakvolle cassette en met een bijbehorend album vol interessante illustraties.

Arrau en Cziffra

Voor de pianisten zijn er twee uiterst opwekkende opnamen van twee dezelfde werken. Het betreft Liszt en wel zijn Eerste pianoconcert en de Hongaarse Fantasie, welke men in twee opnamen kan vinden, t.w. op Columbia FCX 640, gespeeld door György Cziffra met het Conservatoire-orkest onder leiding van Pierre Dervaux, alsmede op Philips G 05614 R, gespeeld door Claudio Arrau met het Philadelphia Orchestra onder leiding van Eugen Ormandy. Hier zijn nu twee virtuozen, die beiden wonderen verrichten met dergelijke uiterst dankbare muziek, doch met het grootst mogelijke onderlinge verschil. Het spel van Arrau is fors en zwaar van gang, hoekig, althans markant en naar het heroïsche neigend. In de Hongaarse Fantasie verbluft hij bovendien zijn gehoor door een combinatie van een bepaald martellato-toucher en pedaaltechniek met een klank, die verrassend dicht bij het timbre van het Hongaarse cymbalon komt. Ormandy en zijn Philadelphia Orchestra zijn zowel door hun eigen massiviteit als door Ormandy's Hongaarse temperament volkomen in de stijl.

Het telkens weer verbluffende van Cziffra's spel is, dat het in de letterlijke zin niets anders is dan spel, hetgeen betekent: spelen met de pianistische en muzikale problemen, die hier gesteld worden. Zijn toucher is zeer spits en indringend, zijn speelaard blijft onder alle omstandigheden vederlicht, ook in de moeilijkste passages. Razend snel, naaldscherp, met een ongelooflijke buigzaamheid in het rubato, uiterst fel en toch volkomen onthecht en ontspannen. Dit is een nieuw perspectief, dat hier op Liszt geopend wordt, en men vraagt zich onder het luisteren meermalen af, of Liszt het een eeuw geleden zelf zo gekund heeft als deze jonge supervirtuoos het presteert. Ik laat het gaarne aan de gegadigden over hun eigen keus te doen, maar het is de moeite waard alvorens te kopen beide platen tegen elkaar te keuren.

MOBACH.

Dynamo-stadion krijgt overkapping

Moskou. — Het Stadion van de Moskouse voetbalclub Dynamo zal voorzien worden van een overkapping zodat er ook in de winter kan worden gespeeld. Tevens heeft een Moskouse architekt plannen ontworpen voor de uitbreiding van het aantal plaatsen van 60.000 tot 80.000.

Wanneer de werkzaamheden voltooid zijn, wat binnen 2 jaar verwacht wordt, zal het stadion tot de grootste overdekte arena's van de wereld behoren.

EN TOCH....

Een onderwijzer klaagt, dat hij zo weinig contact heeft met zijn jongens ofschoon hij al zijn best doet om hun vertrouwen te winnen. Hij zou nu juist niet enkel ambtenaar willen zijn, maar gedurende de schooluren een plaatsvervanger van de ouders.

Meneer, uw pogingen verdienen alle lof en uw doel is goed.

En toch...... ontbreekt het er aan, dat u de taal niet kent die zij spreken. Moeilijke aangelegenheden bespreekt ieder mens het liefst in zijn eigen taal. Omdat u alleen nederlands spreekt zien de jongens tegen u op. U bent en blijft met al uw goede pogingen een vreemdeling voor hen. Onbewust heeft zich een ijzeren gordijn verheven tussen u en hen. Zij leven in twee werelden, een van de school en een van thuis.

U moet uw school doen in het nederlands; goed, geen bezwaar. Maar na de school, en er tussendoor, en met de ouders en als er iets aan de hand is, moet u toch de taal gebruiken die voor hen de minste hindernissen oplevert. U bent de meer ontwikkelde. Men mag verwachten, dat het deze minder moeite kost een vreemde taal te leren dan een minder ontwikkelde. Ik verzeker u, dat het voor u een openbaring zal worden, als u hun taal kent en gebruikt, en u zult meer dan ooit begrijpen, dat Curacao geen Holland is.

K.

Negen legerofficieren in Turkije gearresteerd

Ankara. — In Istanbul zijn negen officieren van het Turkse leger gearresteerd. Het ministerie van defensie maakte bekend dat het hier een kwestie uit een klein garnizoen betrof die overigens geen weerklank had gevonden. De zaak was door onthullingen van een officier aan het licht gekomen, welke door latere getuigenverklaringen geverifieerd waren.

Naar Reuter meldt was het een poging om de regering omver te werpen. Er waren drie kolonels onder de arrestanten van wie een reeds gepensioneerd was.

De kleine evacueetjes uit Indonesië, die in het kamp te Budel zijn ondergebracht, keken wel even raar toen zij voor het eerst in hun leven kennis maakten met de sneeuw.

AARDBEVING van 4 december richtte geweldige ravage aan

Moskou. — Een Mongools-Russische expeditie die op onderzoek in de bergen van Mongolië is gegaan teneinde te vinden wat de gevolgen van de zware aardbeving in dit gebied op 4 december vorig jaar heeft aangericht, heeft Dantes Inferno teruggevonden.

Aldus formuleerde het Sowjet-persbureau Tass de ravage die in dit gebied is aangetroffen. De aardbevingen werden door seismografen over de gehele wereld, zelfs in de Verenigde Staten, geregistreerd. In Zweden konden de daar gebruikte instrumenten de trillingen zelfs niet eens meer registreren vanwege de intensiteit.

De Russische professor Florentsov schreef in de „Izwestia", dat een aantal pieken van het grimmige Bogi Altai-gebergte „afgebroken is en geheel verbrokkeld". In dit gebied is vooral het deel dat onder de naam van Bogdo genoemd wordt, het zwaarst getroffen.

In sommige tussenliggende gebieden zijn rivieren verdwenen terwijl weer in andere wateraders gebroken werden en als nieuwe stromen aan de oppervlakte kwamen.

Het centrum van de aardbevingen wordt gemarkeerd door een kloof van 155 mijl lengte bij een breedte van 66 voet. Voorlopige berekeningen hebben doen uitkomen, dat de aardbeving op een diepte van 12 tot 18 mijl onder de aardkorst moet hebben plaatsgevonden.

omgekomen.

Heer Bommel en de Achtgever

3077. Commissaris Bulle Bas staarde verwezen naar de schutting waar achter zijn wakkere manschappen verdwenen waren. Boven het houtwerk stegen stofwolken en schoten omhoog en een verward getier vulde de lucht, maar het was duidelijk, dat het groepje als politiemacht was uitgeschakeld.

„Zo", sprak de politiechef grimmig, „ het is mooi! Maar hier is het laatste woord nog niet over gesproken!"

„Het komt allemaal van die sleutel", zei Tom Poes, die naderbij gekomen was. „Heer Ollie kan het niet helpen, want die heeft er niet aan gedacht, dat al zijn bevelen worden opgevolgd — en I Oen kan het ook niet helpen......"

„Kan die het niet helpen?" riep de commissaris uit. „Deze uit de krachten gegroeide figuur werpt de politie over een schutting zonder dat hij het kan helpen? Hoe zit dat, meneer?

„Hij doet alles wat hem bevolen wordt", zei Tom Poes en hij legde zo duidelijk mogelijk uit wat er aan de hand was. Hoewel Bulle Bas het fijne van de zaak niet geheel snapte, wist hij er toch wel het belangrijkste uit te halen.

„Hm", bromde hij, „men moet die sleutel dus hebben en „geef acht" zeggen. Het komt me voor dat we ons op militair terrein bevinden. Hier is fijne takt geboden, want militairen zijn uiterst gevoelig. Ik moet me beraden wat ons te doen staat".

„Wat gaan we doen, chef?" vroeg brigadier Suf.

„Ik ga me beraden!" riep de ander ongeduldig. „Jij brengt die heler naar het bureau en Tom Poes kan naar huis gaan. Hij staat hier buiten, lijkt me".

Schip in nood

Vertaald door JOHAN M. PALM

Older, die zich onder dergelijke omstandigheden afzijdig wist te houden en ergens een onbeweeglijke gedaante werd, waar hij het minst in de weg stond, was verdwenen en Vox had rust kunnen nemen, had zelfs kunnen dutten tot het ogenblik waarop hij de acht glazen van middernacht hoorde.

Toen was hij naar de brug gegaan. Réval stond aan de ene en Fetcherin aan de andere zijde uit te kijken.

Geen merkbare verandering van het weer, een even ruwe zee van N.W. naar Z.O., en een wind die niet was afgenomen. Misschien was de lucht iets helderder. Bij het kompas staande, had Vox zijn blik langzaam over de golven laten glijden, steeds verder vooruit, tot op een mijl, twee mijlen afstands...... Het was moeilijk te schatten. Nog verder. De zeeman wist dat hij de duisternis doorboorde en dat aan zijn blikken en aan die van zijn ondergeschikten geen enkel licht (en als ze het kunnen, zullen ze wel vuurpijlen oplaten) kon ontsnappen.

Het laatste telegram was een noodkreet geweest: „Ruimen lopen vol". Met een dergelijke zee zou het schip spoedig verloren zijn. Vox had zich niet meer af te vragen welke beslissing hij zou moeten nemen. Hij behoefde zich er niet meer over te verheugen, dat hij met twee andere gezagvoerders ter plaatse zou zijn. De redding (God geve, dat er een redding zou zijn! hoopte hij) zou zich beperken tot het oppikken van enige zeelieden in een of twee boten.

„Kapitein."

„Wat is er, Saladini?"

„Alles is voorbereid en in orde. De passagiers weten dat we gaan manoeuvreren. Hebt u nog iets gehoord?"

„Ja, misschien is het schip al gezonken. Het water drong de ruimen binnen. We moeten alles wat we hebben buiten boord hangen, touwladders, valreepstrappen, netten, fenders."

„Is al gedaan, kapitein. Het schijnt dat de Canopus......"

„Ja, ze is er dichter bij dan wij. En omdat ze slechts dwars op de golven behoeft te varen, zal ze nu wel ter plaatse zijn. Derieu is misschien de enige kans voor de stakkers."

„Met een goede sloep voor de wind kunnen ze zich er doorslaan, kapitein, zelfs in zulk een zee. Het is een vrachtboot en ze hebben alleen maar aan zichzelf te denken."

„Dat is zo; daarenboven moet het mogelijk zijn een sloep te water te laten."

Saladini was even stil verdwenen als hij gekomen was en Vox was even naar de kaartenkamer gegaan om op de klok te kijken, een blik op de kaart te werpen en zijn pijp aan te steken. En het was goed de gezagvoerder van de Virginia te zijn, die uren lang met hetzelfde ritme voortstoomde, naar het geluid van zijn machine daar beneden en het steunen van de wringende huidplaten te luisteren, te weten dat zich op de brug mannen bevonden als Fetcherin en...... Réval (ja, hij is een goed zeeman) en ergens aan boord Saladini, die nog eens iets nakeek, te zien met welk een ernst de roerganger met de handen aan het stuurrad de kompasroos in het oog hield. Maar het was voldoende dat de schroefas......

Plotseling op de brug een uitroep van Fetcherin en daarna, bij de deur van de stuurhut, het gezicht van de tweede bootsman Ahmet.

„Een licht op vijftien graden aan stuurboord, kapitein."

Eén uur. Met de kijker voor het oog had Vox zich naast zijn tweede officier opgesteld, die ook met de kijker, zonder die te laten zakken, gezegd had:

„Een stoomschip, halverwind zeilend met bakboords halzen toe."

Hoewel hij er een hekel aan had, had Vox moeten glimlachen bij deze uitdrukking van de oud-gezagvoerder bij de zeilvaart, maar had niets geantwoord. De drie bijeenstaande zeelieden (Réval was er bij gekomen) hadden elkander niets te zeggen; ze hadden dezelfde gedachten, dezelfde vragen, dezelfde veronderstellingen kwamen bij hen op.

„Dat is stellig de Marco Polo niet. Dit schip van een veel grotere tonnage is in staat te manoeuvreren en vaart. Allemachtig, wat een zee! Zijn twee toplichten zijn bijna verdwenen. Het slingert verschrikkelijk; dat zal alles aan boord loswerken. Dat kan bij ons ook gebeuren als we van koers veranderen. Maar het is zo ver niet af! Daar is zijn rode licht weer. De lucht is ongetwijfeld iets opgeklaard. Vaart het zijn eigen koers of zoekt het de Marco Polo? Het is een passagiersschip, zou het de Canopus zijn?"

„Fetcherin, heb je hem gepeild? Onnodig, hij verandert van koers. Réval, ga naar de marconist — laat Launay dat schip vragen wie hij is en wat hij doet...... Als er nog een bericht is van de Marco Polo...... ja, dan zou hij me wel getelefoneerd hebben."

„Hij gaat voor de wind over."

„Geen twijfel aan; hij zoekt de Marco Polo...... of diens sloepen. Fetcherin, telefoneer aan meneer Petit dat we gaan manoeuvreren. O, ben je daar, Saladini. Alle hens aan dek om uit te kijken."

De eerste van de twee vreselijke nachten was begonnen. Vox had juist geoordeeld, toen hij besloot nog een kwartier langer dezelfde koers te blijven varen, daarop had hij de Virginia naar bakboord laten opdraaien en het schip meer dan twintig minuten, van ter zijde gebeukt, dwarszees gehouden. En hoewel hij wist dat alle voorzorgen genomen waren om geen water in de ruimen te krijgen, dat allen aan boord gewaarschuwd waren voor de schokken die ze zouden ondervinden, had hij water en bloed gezweet bij het zien (want niettegenstaande de duisternis zag hij die) van de hoge golven die, na de hoge muur te hebben getroffen, het voorschip van de voorsteven tot de middenbouw overdekten, terwijl brokken water op het sloependek neerplensden.

(Wordt vervolgd)

— NA.VO.BO. —

Officiele Mededelingen

WEDSTRIJD-UITSLAGEN

DAMES		HEREN	
Asiento B — Vios	3—2	Volleymasters — Aquino	3—1
Black and White — De Soto	2—3	Asiento II — Asiento I	1—3
Olympia — Oasis	3—0	Asiento I — Chinese Club	2—3
Asiento A — Velocitas	3—0	Sithoc — Black and White	3—0
Asiento B — De Soto	3—1	M.S.V. — M.L.D.	1—3
Black and White — Kwiek	1—3	Asiento II — Aquino	0—3
Olympia — Asiento C	3—0	Volleymasters — Chinese Club	2—3
Asiento A — Vios	3—0	M.L.D. — Black and White	3—0
Black and White — Oasis	3—0	Sithoc — Chinese Club	3—0
Velocitas — De Soto	1—3	M.L.D. — Asiento II	3—0
Olympia — Asiento B	3—2	Black and White — Aquino	1—3
Asiento A — Kwiek	3—2		
Black and White — Asiento C	0—3		
Olympia — Vios	2—3		
Asiento B — Oasis	3—2		

COMPETITIEPROGRAMMA

datum	tijd	Clubs	terrein		scheidsrechters
3—2—58	19.45	Velocitas — Kwiek	Ch. club	D	Mambi
3—2—58	21.00	Asiento II — Chinese Club	Ch. club	H	Volk—Mambi

De wedstrijden op 6—2—58, zoals in het vorige Officiële Orgaan opgenomen, vinden i.v.m. de Sportmanifestatie voor H.K.H. Prinses Beatrix geen doorgang. Zij zullen thans op 13—2—58 (zie hieronderstaand) worden gespeeld.

datum	tijd	Clubs	terrein		scheidsrechters
10—2—58	19.45	De Soto — Oasis	Ch. club	D	Mambi—Elmondalek
10—2—58	21.00	Volleymasters — Asiento I	Ch. club	H	Elmondalek—Mambi
13—2—58	19.45	De Soto — Asiento C	Asiento	D	Pietersz
13—2—	19.45	Black & White — Vios	Asiento	D	Peters
13—2—58	19.45	Kwiek — Oasis	Asiento	D	Ringeling
13—2—58	21.00	Sithoc — Asiento I	Asiento	H	Peters—Ringeling
13—2—58	21.00	M.S.V. — Aquino	Asiento	H	Suiters—Pieterss
17—2—58	19.45	Asiento A — De Soto	Ch. club	D	Mambi
17—2—58	21.00	Chinese Club — M.S.V.	Ch. club	H	Sperwer—Mambi
20—2—58	19.45	Asiento A — Asiento B	Asiento	D	Morkos
20—2—58	19.45	Velocitas — Vios	Asiento	D	Volk
20—2—58	19.45	Kwiek — Black & White	Asiento	D	Pietersz
20—2—58	21.00	Black & White — M.L.D.	Asiento	H	Meit—Volk
20—2—58	21.00	Asiento II — Sithoc	Asiento	H	Ringeling—Morkos
24—2—58	19.45	Velocitas — Asiento C	Ch. club	D	Suiters
24—2—58	21.00	Black & White — Sithoc	Ch. club	H	Grijnstein—Suiters
27—2—58	19.45	Asiento A — Olympia	Asiento	D	Schraven—Meit
27—2—58	19.45	Asiento B — Asiento C	Asiento	D	Volk
27—2—58	19.45	Oasis — Vios	Asiento	D	Morkos
27—2—58	21.00	Aquino — Asiento I	Asiento	H	Sperwer—Volk
27—2—58	21.00	M.S.V. — Volleymasters	Asiento	H	Peters—Morkos
3—3—58	19.45	Oasis — Olympia	Ch. club	D	Mambi
3—3—58	21.00	Asiento I — M.S.V.	Ch. club	H	Sprockel—Mambi
6—3—58	19.45	De Soto — Black and White	Asiento	D	Volk
6—3—58	19.45	Kwiek — Asiento B	Asiento	D	Morkos
6—3—58	19.45	Vios — Asiento A	Asiento	D	Pietersz
6—3—58	21.00	Asiento II — M.L.D.	Asiento	H	Sperwer—Morkos
6—3—58	21.00	Aquino — Chinese Club	Asiento	H	Elmondalek—Pieterss
10—3—58	19.45	Vios — De Soto	Ch. club	D	Riko
10—3—58	21.00	Chinese Club — Asiento II	Ch. club	H	Sperwer—Riko
13—3—58	19.45	Velocitas — Black and White	Asiento	D	Ringeling
13—3—58	19.45	Asiento C — Kwiek	Asiento	D	Volk
13—3—58	19.45	Asiento B — Asiento A	Asiento	D	Pietersz
13—3—58	21.00	Bl. and White — Volleymast.	Asiento	H	Peters—Ringeling
13—3—58	21.00	Sithoc — M.L.D.	Asiento	H	Schraven—Volk

ALGEMENE HALF JAARLIJKSE LEDENVERGADERING:

Op 28 februari 1958 zal de halfjaarlijkse ledenvergadering worden gehouden. De aangesloten verenigingen zullen tijdig per circulaire van de agenda, plaats en tijd der vergadering, in kennis worden gesteld.

SPELREGELWIJZIGING:

Ingaande 15 februari 1958 zullen de gewijzigde spelregels, zoals hieronderstaand met nadere verklaring opgenomen, goedgekeurd in het congres, gehouden te Moskou in augustus 1957, van kracht zijn, t.w.:

SPELREGELS:

Wijzigingen en nadere verklaringen aangebracht in de spelregels op het Congres in Moskou, augustus 1957.

Hoofdst. II Regel 5 art. 1—c

Op verzoek kan de scheidsrechter aan een of meer spelers toestaan zonder schoeisel te spelen.

Regel 5 art. 3—c

De tijd toegestaan voor vervanging van spelers wordt 30 sec. in plaats van 1 minuut. Als binnen de 30 sec. de vervanging niet heeft plaats gehad, wordt de ploeg, die de vervanging heeft aangevraagd, gestraft met één punt of verlies van opslag.

Verklaring van Regel 5 art. 3—d

Een vervanger, die uit het spel is gegaan, kan tijdens dezelfde set niet meer in het spel terugkeren. Wanneer een ploeg evenwel ter oorzake van een ongeluk of een verwonding van een of andere speler onvolledig wordt, en normale vervangingen niet meer mogelijk zijn, kan de vervanger desondanks de gewonde speler of de speler, die door een ongeval werd getroffen, toch vervangen op de plaats, die deze laatste innam, zelfs als de speler, die in de ploeg komt (opgesteld teamspeler of vervanger), reeds op een andere plaats in het team heeft gespeeld. De rest van de tekst blijft ongewijzigd.

Regel 12 art. 6—c

Elke ploeg heeft recht 2 time-outs voor rust per set aan te vragen. De duur van deze onderbreking is 30 sec. in plaats van 1 minuut.

Regel 17 art. 4

„het blok": toevoeging: Na uitvoering van het blok is het toegestaan, dat de handen van een of meer blokkeerders over het net heenreiken, ONGEACHT OF ZIJ DE BAL AL DAN NIET HEBBEN GERAAKT.

TOEGETREDEN VERENIGING:

Door het Bondsbestuur werd de vereniging „LUCKY MASTERS" tot het verband van de NA.VO.BO. toegelaten. De leden dier vereniging zijn: T. Corsica, voorzitter; R. Wederfoort, vice-voorzitter; H. Pieters, secretaris; H. v.d. Hoeven, penningmeester; R. Ammerslaan, commissaris; R. Stein, O. Corea, E. Nicholson, L. Emerciano, G. Goede, C. Visser en R. Pandt, leden.

INSCHRIJVINGEN:

L. Pietersz voor de vereniging Sithoc.

R. Francisca, O. de Palm en E. Jonis voor de vereniging Black and White.

AFSCHRIJVINGEN:

W. Hinneman, D. Kiekens, T. Lap en K. Revet van de vereniging M.L.D.

ADRESWIJZIGING:

M.L.D.: Voorzitter Longroom Off. Marinierskazerne Suffisant.
Secretaris J. v.d. Werf, Marinierskazerne Suffisant.

BOETEN:

De vereniging „M.S.V." en „M.L.D." worden elk beboet met *f* 2,50 voor het niet spelen van de wedstrijd M.L.D. — M.S.V. op 9 januari 1958. Geen van beide verenigingen gaf bericht van verhindering.

SPELREGLEMENTEN:

Bij de penningmeester, de heer MORKOS, zijn thans spelregelboekjes tegen geringe prijs verkrijgbaar.

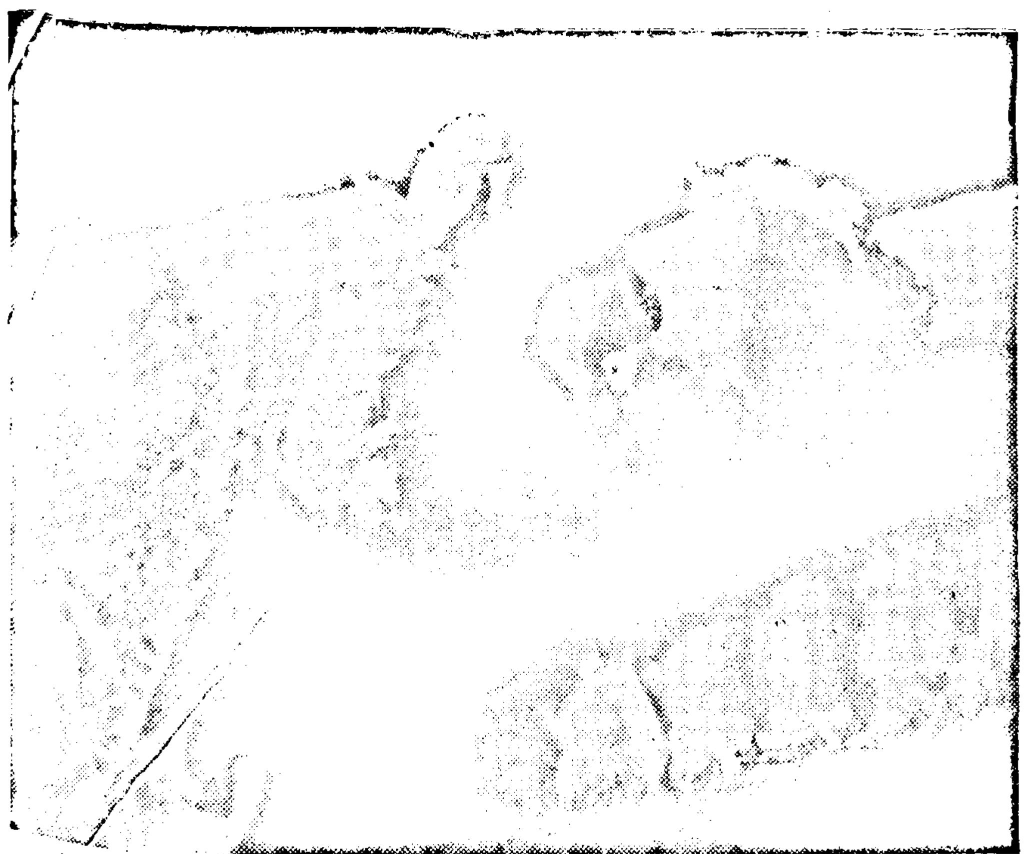
COMPETITIESTAND PER 1 FEBRUARI 1958

DAMES:	gesp.	gew.	verl.	pt	HEREN:	gesp.	gew.	verl.	pt
Olympia	8	7	1	14	Sithoc	7	7	0	14
Asiento A	6	6	0	12	Volleymasters	7	3	2	10
Asiento B	7	5	2	10	Chinese Club	7	5	2	10
VIOS	7	4	3	8	M.L.D.	8	5	3	10
Kwiek	7	4	3	8	Asiento I	5	3	2	6
Bl. and White	8	3	5	6	Aquino	7	3	4	6
De Soto	6	2	4	4	M.S.V.	6	2	4	4
Velocitas	6	2	4	2*)	Bl. and White	8	1	7	2
OASIS	7	0	7	0	Asiento II	7	0	7	0

*) 2 verliespunten.

HET BESTUUR.

Uit het leven van Prinses Beatrix

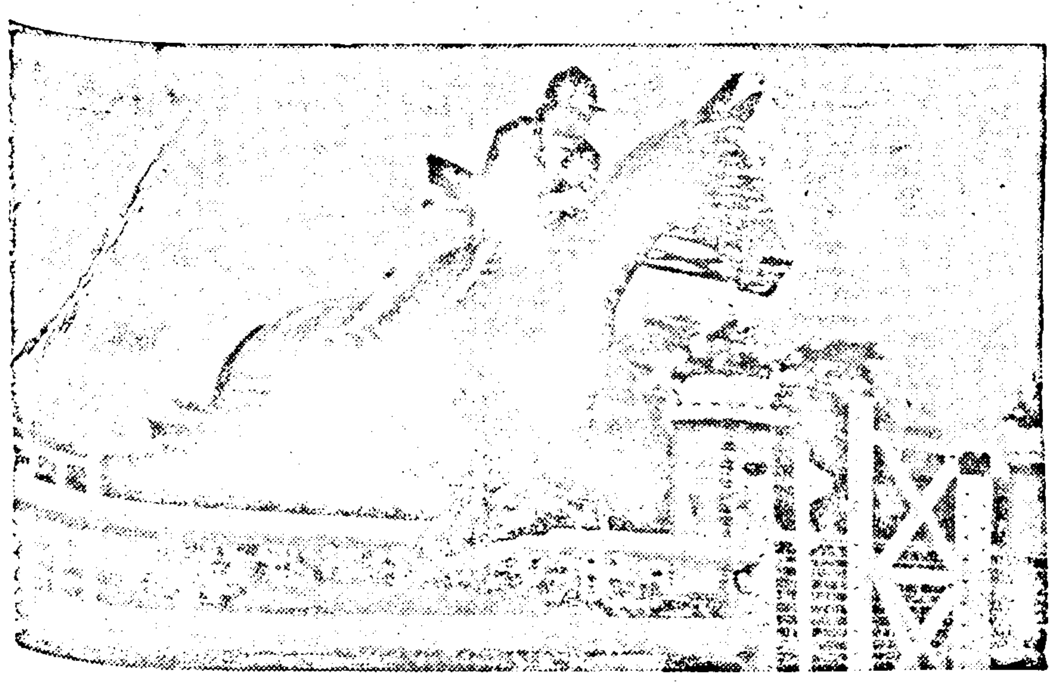
Op 31 januari 1938 ging de blijde mare door het Koninkrijk: Er is een prinsesje geboren! Een opname van prinses Beatrix, ongeveer vier maanden oud.

Ook op het dek van een kruiser kun je je als tweejarige kleuter best amuseren! Prinses Beatrix aan boord van Hr. Ms. „Sumatra", na de inval van de Duitsers in Nederland in 1940, op weg van Engeland naar Canada

Prinses Beatrix kreeg een democratische opvoeding. Op de lagere school, die zij bezocht, leerde zij ook allerlei huishoudelijke bezigheden, zoals matten kloppen

Prinses Beatrix is een bekwaam amazone. In haar schooljaren nam zij vaak aan jeugdtoernooien deel, waarbij zij menige prijs wist te veroveren

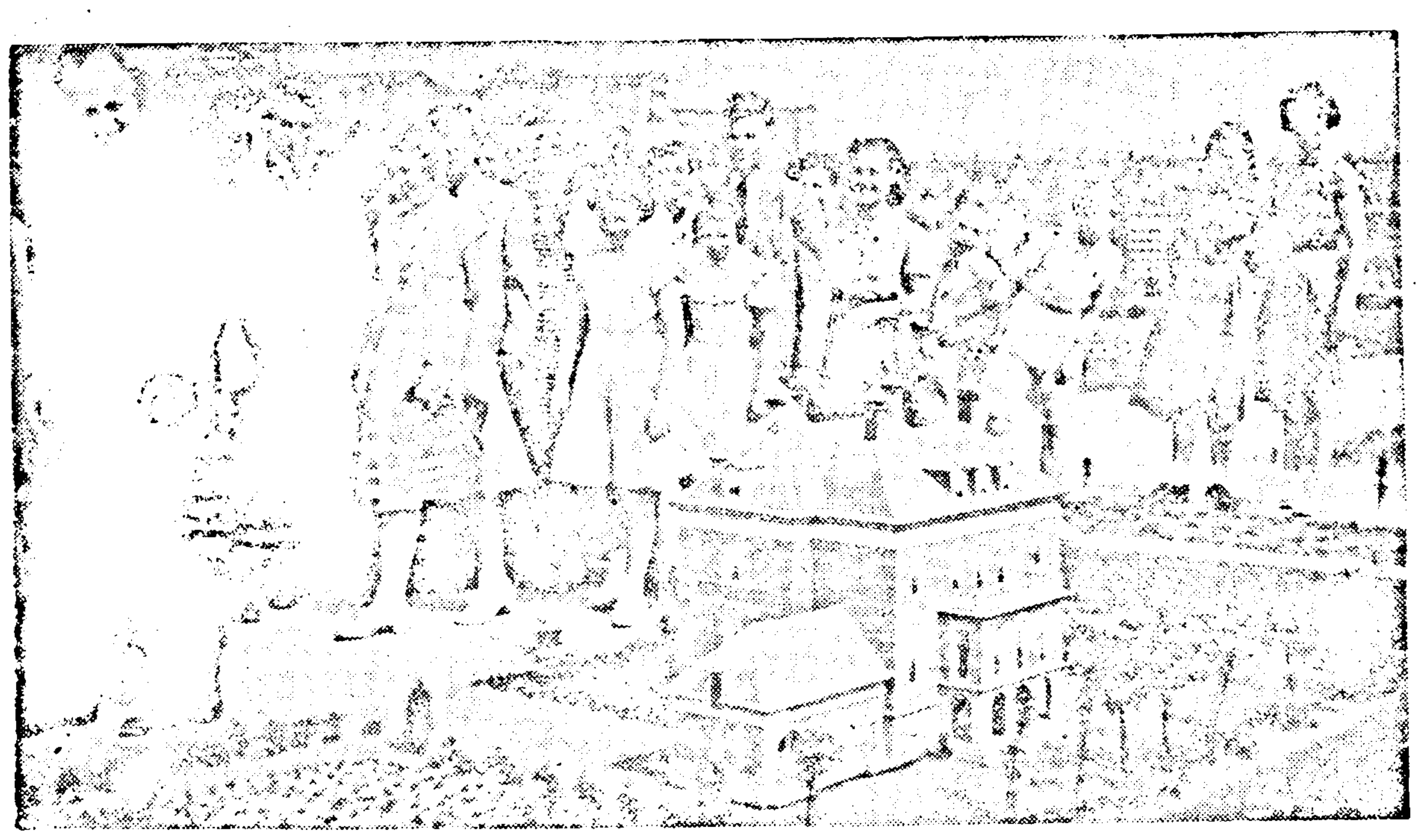
H. K. H. Beatrix Wilhelmina Armgard, Prinses van Oranje-Nassau, Prinses van Lippe-Biesterfeld

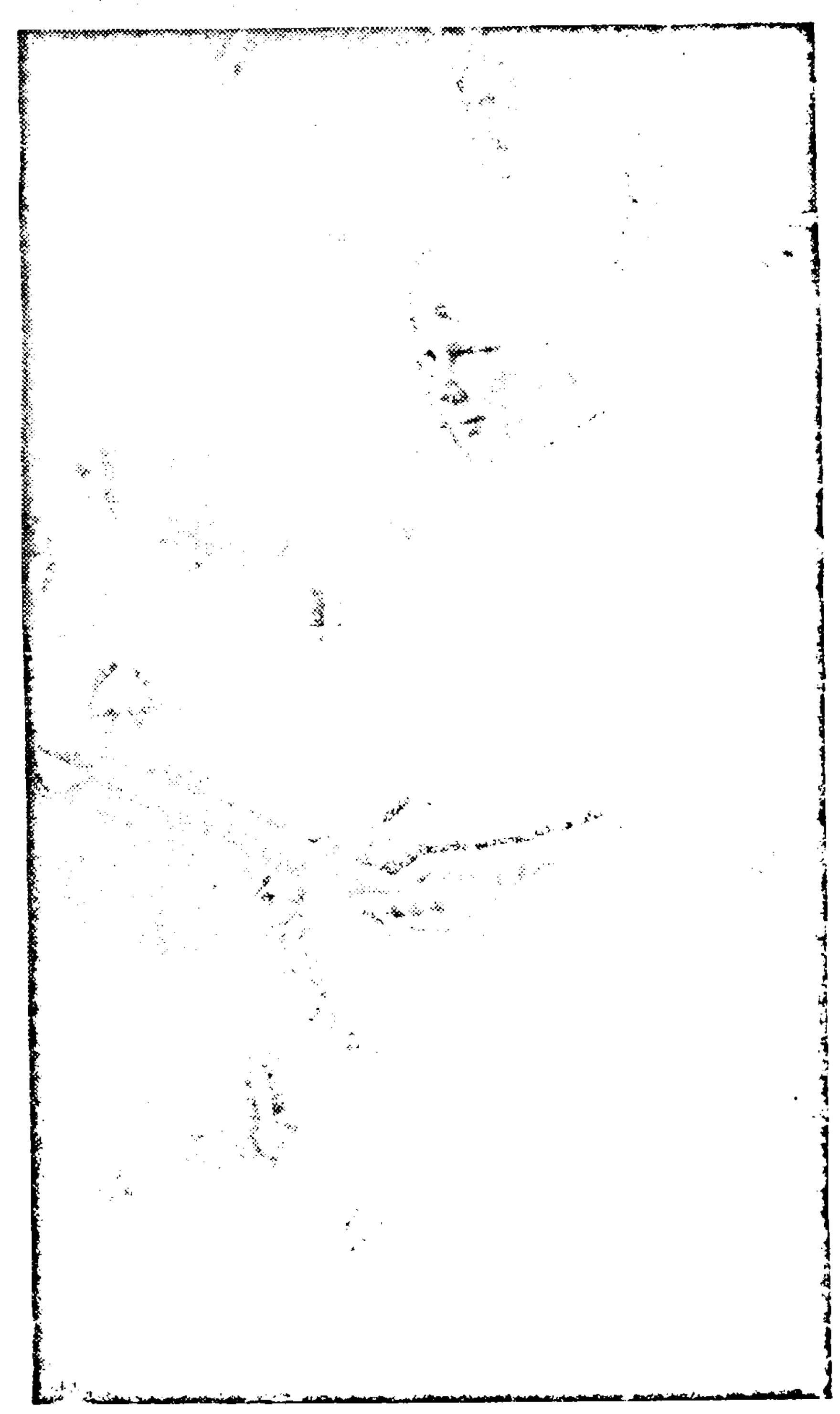
Prinses Beatrix op het wijde Hollandse water. Deze opname werd gemaakt op het motorjacht van de Koninklijke Familie, de „Piet Hein".

Een lachende prinses Beatrix in gala-gewaad tijdens een bezoek aan de schouwburg van Amsterdam, waar zij met haar Koninklijke Ouders meermalen een toneelvoorstelling komt bijwonen.

In 1952 verrichtte prinses Beatrix de officiële opening van de intussen vermaard geworden miniatuur-stad Madurodam in Den Haag. Achter de kroonprinses ziet men prinses Irene en de leden van de „gemeenteraad" van Madurodam

Al jong leerde prinses Beatrix in het openbaar op te treden. Hier ziet men haar als zestienjarige bij het uitspreken van de inleiding van een Kerstspel, dat voor het personeel van het paleis Soestdijk werd opgevoerd

Prinses Beatrix als studente. Zoals bekend studeert de prinses sociologie aan de Universiteit van Leiden. Hier ziet men haar op de z.g. eerste-jaarsdag in september 1956 in de straten van Leiden. Rechts naast de kroonprinses haar particulier secretaresse, mej. mr. M. van Meurs, links een mede-studente

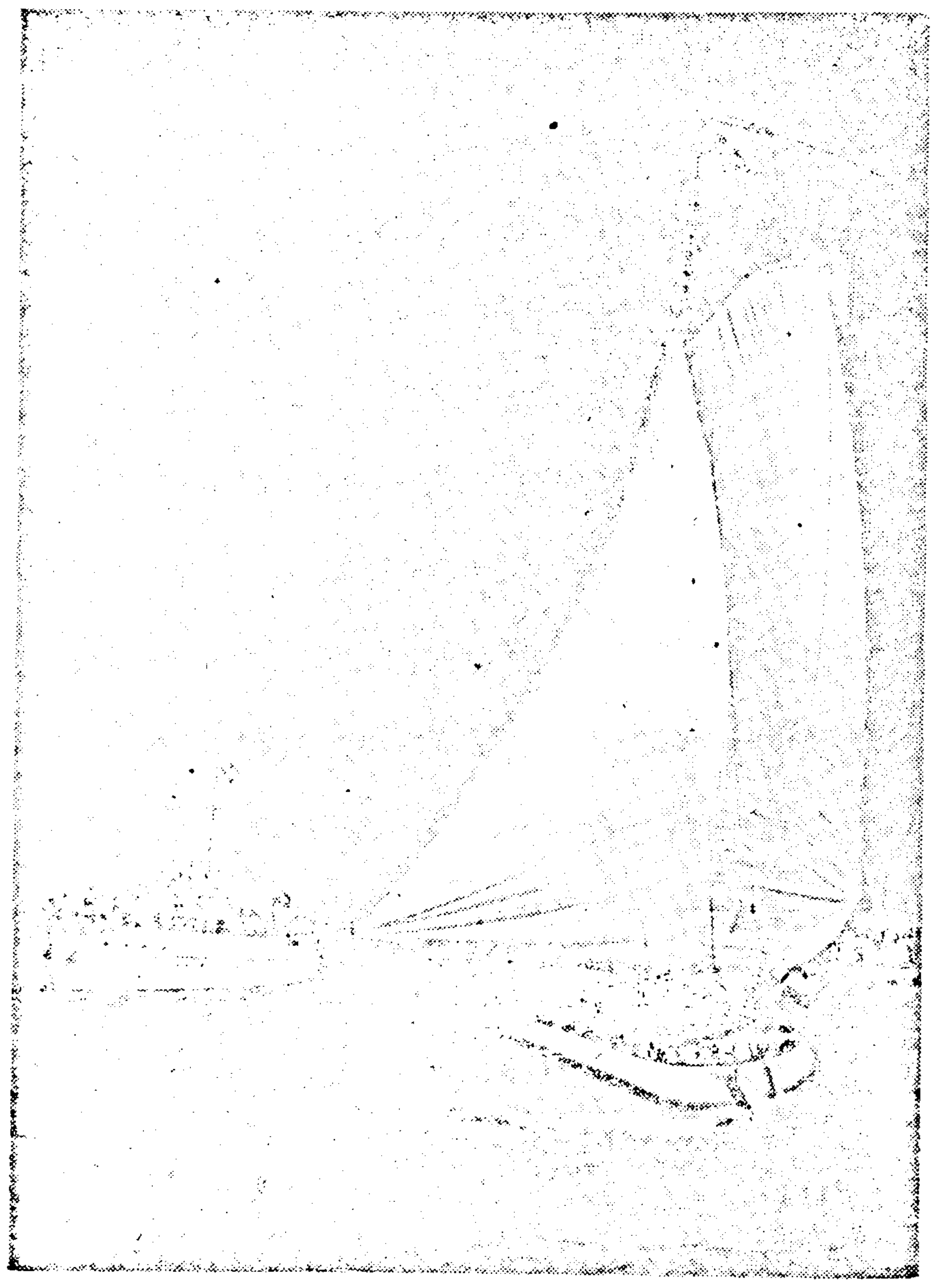
De laatste jaren vervult prinses Beatrix herhaaldelijk officiële functies. Hier ziet men haar, omstuwd door kinderen en verplegend personeel, tijdens de opening van een kinderhuis in Nederland

Met vakantie! Prinses Beatrix, prinses Irene en prins Bernhard op het punt zich in te schepen op het Griekse passagiersschip „Achilleus", dat in augustus 1956 met meer dan honderd, merendeels jeugdige, leden van Europese koninklijke families aan boord een kruistocht maakte door de Middellandse Zee.

De GROENE DRAECK: een eerlijk rond schip

„Het vaart als een vis, is bestuurbaar als een tol en zo stevig als een dijk"

(Van een medewerker in Nederland)

Sinds september van het vorig jaar waait de standaard van de kroonprinses van een vaderlands scheepstype, dat met de ondergang van de Zuiderzee tot verdwijnen gedoemd scheen. Dat de keuze van het jacht aan Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Beatrix geschonken, juist op een rond vaartuig is gevallen, stemt tot bijzondere vreugde. Want ronde en platbodemschepen vertegenwoordigen niet alleen de oud-vaderlandse zeilsport, maar hebben de visserij en binnenvaart de eeuwen door met trouw en gratie gediend. Een Lemsteraak is tenslotte hiervoor uitverkoren. Als „nat" vissersschip praktisch uitgediend, heeft dit scheepstype als Flevisch jacht nog altijd een toekomst. Onder de naam van „Groene Draeck" is dit nieuwe Lemsteraakjacht ingeschreven bij de Stichting Stamboek Ronde en Platbodemjachten. In het gezelschap van vaak hoogbejaarde boeiers, tjotters, schouwen, grundels, hoogaarsen, en Staversc jollen, de jongste telg, maar zeker niet de minste, integendeel bij uitstek een sierraad.

De bakermat va nde Lemsteraak ligt in de Lemmer, waar Pier de Boer omstreeks 1875 een werf stichtte. Hier werd dit scheepstype dat in zijn uiterlijk veel gelijkenis vertoont met de Friese tjalk, geboren. Het bouwen van Lemsteraken bleef de specialiteit van Pier de Boer. De schepen waren aanvankelijk bestemd voor de Zuiderzeevisserij. Zij vormden de visserijvloot van Lemmer, die het gehele jaar door de binnenzee beviste met sleep en staande net, kuil en hoekwant, al naar het seizoen, op bot, spiering, ansjovis en haring. Dit alles is verleden tijd geworden. De enkele Lemsteraak, die vandaag nog vist, moet zich met aal en snoekbaars tevreden stellen. De werf van Pier de Boer bleef echter in bedrijf al zouden ook elders langs het water Lemsteraken worden gebouwd.

Vermaarde werfgrond

„De Groene Draeck" is gebouwd op de werfgrond van G. de Vries Lentsch Jr. te Amsterdam. Evenals haar grote naamgenoot ten dage van Piet Hein en Maerten Harpetsz Tromp een parel van de zeegaande vloot. Want ook het vlaggeschip van deze zeehelden was vernoemd naar het vliegende fabeldier. Wat Jasper Liefhebber de eerste kapitein in 1625 verrukt uitriep over de historische „Groene Draeck", hetzelfde zou hij ongetwijfeld hebben gezegd van dit nieuwe prinsessejacht. „Het vaart als een vis, is bestuurbaar als een tol, en zo stevig als een dijk."

Een uitstekend boek

Ir. J. Loeff heeft in een fraai uitgevoerd boek het ontstaan, de uitwerking der plannen en de totstandkoming van het prinsessejacht beschreven.

Van de kiellegging af, op 16 januari van dit jaar, volgt hij de vordering van de bouw en verstrekt interessante gegevens over de wijze waarop men te werk is gegaan. In samenwerking met de technische commissie van het Comité „Varend Nederland" hebben Ary de Boer — een kleinzoon van de grote Pier — en de N.V. Scheepswerf G. de Vries Lentsch Jr de „Groene Draeck" ontworpen. De Friese specialist wat betreft het lijnen- en tuigplan, de Amsterdamse scheepswerf wat de rest aangaat. De „Groene Draeck" kreeg een stalen huid. Haar lengte bedraagt 15 meter bij een breedte van 4.50 meter, een holte van 1.87 meter en een diepgang van 1.05 meter.

De wind kan 134.50 m. zeil doen zwellen. Als bijzeilen bezit het schip nog een botterfok en een jager. Tot de uitrusting behoren voorts een Perkins scheepsdieselmotor met een vermogen van 65 PK bij 2.000 omwentelingen per minuut, 2 gelijkstroom dynamo's voor het electrische net, hand- en zwaardlieren, een gashaard, een gaskomfoor, 2 gasgeisers en een electrische koelkast.

Gewoekerd met ruimte

„Versierd met kostelijke kameren gelijk Prinsenwoningen", heeft Melchior Fokkens de 17e eeuwse speeljachten beschreven. Zo is ook de indruk als men Ir. Loeff volgt op zijn tocht door het interieur van de „Groene Draeck", de sensatie ervaart van een moderne inrichting in een oud- model schip. Er is op geraffineerde wijze gewoekerd met de ruimte. Naast de salon bevinden zich in de buik van het schip één hut voor vier dames aan bakboord, een tweepersoonshut aan stuurboord, douche en toilet-gelegenheid en een verblijf voor twee bemanningsleden.

Een kostelijk bezit

Tal van fraaie foto's verlichten dit fraai verzorgde boek, waarin verder de pentekeningen en aquarellen niet onvermeld mogen blijven, zij maken dit boek tot een kostelijk bezit. Te betreuren blijft het, dat dit jacht van onze prinses zich op de meest populaire watersport-centra als Kaag, Loosdrechtse Plassen en een belangrijk deel van het Friese water niet kan vertonen en wat de vaart op het IJselmeer Waddenzee en Zeeuwsche stromen betreft, vraagt de ingewijde zich af, of misschien niet de keuze van bijvoorbeeld een hoogaars of schokker niet juister was geweest: de Lemsteraak heeft één hebbelijkheid, zij neemt voor een pleziervaartuig nogal veel water over.

PRINSES BEATRIX EN HET STATUUT

Op 15 december 1954 reden Koningin Juliana en Prins Bernhard naar de Ridderzaal in het Binnenhof in Den Haag. Zij deden dit in de Gouden Koets, waarvan overigens alleen gebruik wordt gemaakt op Prinsjesdag bij de opening van de Staten Generaal.

Wie in Den Haag wel eens de sprookjesachtige sfeer van de derde dinsdag in september heeft meegemaakt, weet ook hoe het Nederlandse volk telkenjare op deze gebeurtenis reageert. Men kan moeilijk ontkennen, dat de pompeuze en feeerieke omlijsting geen grote indruk maakt op de Nederlanders, die - naar de legende wil - van nature zo nuchter zijn. Het is dan ook een gelukkige gedachte geweest de ondertekening

DOOR
JULES DE PALM
(DEN HAAG)

van het Statuut van het Koninkrijk te doen geschieden in deze zelfde sfeer en zodoende het volk erop te wijzen dat er iets groots werd verricht.

De weinigen, die in de Ridderzaal de ceremonie hebben kunnen gadeslaan, zijn ongetwijfeld onder de indruk gekomen van het historisch ogenblik. Toen ik vanaf de tribunes neerkeek op de Koningin en de drie eerste ministers voelde ik echter toch een klein gemis, dat door de emotie van het ogenblik door mij als een „schönheitsfehler" werd ervaren. Het was niet het feit, dat voor de Antillen door het politieke lot, ons aller Efraim Jonckheer, tekende in plaats van dr. Da Costa Gomez.

Belangrijke dag

Neen, ik had zo graag gezien, dat Prinses Beatrix op deze gedenkwaardige dag naast haar ouders had kunnen zitten. Bij de ondertekening van het Statuut, dat immers de status van de rijksdelen voor de toekomst bepaalde, zou het zo symbolisch zijn geweest, indien Prinses Beatrix - de toekomst van het doorluchte Huis van Oranje - hierbij aanwezig had kunnen zijn.

Deze Koninkrijksdag of Statuutdag moet voor Prinses Beatrix bijzonder belangwekkend zijn omdat ik juist in de kroonprinses de verzinnebeelding wil zien van het Statuut.

Prinses Wilhelmina heeft in de oorlogsjaren een rede gehouden, waarin zij een nieuwe rechtsorde in het vooruitzicht stelde. Koningin Juliana heeft de tijd meegemaakt van de Rondetafelconferenties, van de grote en de kleine commissies, van besprekingen en beraadslagingen kortom van de wording van het Statuut. Zij heeft ook de toekomst kunnen inluiden. Prinses Beatrix zal het gegeven zijn de rijpe vruchten eens te zullen plukken. Zij zal de tijd meemaken van het Statuut in volle werking.

Nee nogmaals, wij vonden het jammer, dat Prinses Beatrix, toen nog maar zestien, niet aanwezig kon zijn bij de realisatie van een feit, dat zelfs de wereld ten voorbeeld kan worden gesteld. Zelden immers is er door verstandig en geduldig confereren een oplossing gevonden voor een vraagstuk, dat zo ingewikkeld en belangrijk was.

Wens wordt vervuld

Daarom is het toe te juichen, dat H. K. H. Prinses Beatrix thans in de gelegenheid wordt gesteld de rijksdelen overzee te bezoeken op uitnodiging van de Landsregeringen van Suriname en de Nederlandse Antillen. Zij zal dan kunnen ervaren, dat zij zich even thuis zal voelen in Harlingen of Heinkenszand als in Willemstad of Paramaribo. Nu kan zij de eenheid van de rijksdelen, de gelijkheid en gelijkwaardigheid, de dode letter van het Statuut, tot leven brengen. Na het bezoek van de koningin en de prins in 1955 zullen Suriname en de Antillen haar bezoek toejuichen en zeker beschouwen als de vervulling van een lang gekoesterde wens.

Prinses Beatrix en het Statuut! De verbondenheid van de rijksdelen overzee met het Huis van Oranje is spreekwoordelijk geworden. Ongetwijfeld zal de koninklijke gast, door haar onbevangenheid en haar jeugdig enthousiasme, een rijke oogst van indrukken, vergaren, die zij met zich mee zal voeren naar de koele lage landen aan de zee. Moge haar verblijf in de Antillen ertoe bijdragen, dat de banden tussen Oranje en de Antillianen zo nauw worden aangehaald, dat het aloude adagium - de Antillen bezoeken is naar de Antillen terugverlangen - ook in haar koninklijk hart gegrift blijft.

„POETLI", de pop, werd van dansmeisje bendeleidster

Bhopal (midden-India). — Haar meisjesnaam was Poetli, di.i. „pop", en zij was een van de vele dansmeisjes in het uitgestrekt India. Op zekere dag werd door zij door Sultana, een bendelid, ontvoerd. Er werd vijfhonderd ropijen (ongeveer vierhonderd gulden) losgeld voor haar betaald en de „dansende pop" kwam weer op vrije voeten.

Doch een schrandere politiechef zag bepaalde mogelijkheden. Hij wist Poetli te overreden zich zg. vrijwillig, doch in werkelijkheid als politiespionne, bij de bende aan te sluiten.

De politiechef wikte, doch de liefde beschikte. Poetli werd verliefd op haar ontvoerder Sultana, zij werd zijn vertrouwde plaatsvervanger als bendeleidster en schonk hem twee kinderen.

En de naam Poetli kreeg alom bekendheid in India, hetgeen niet verwonderlijk was, wanneer men in aanmerking neemt, dat zij te paard, en als man gekleed, vuurgevechten met de politie leverde, waarbij zij in de ene arm een kind hield en de andere gebruikte voor het afvuren van een geweer.

Sultana viel, in een gevecht met de politie, en wie anders dan Poetli zou hem opvolgen? Zij deed dit en met succes. De onder haar bevelen staande bandieten oefenden in de afgelopen drie jaar in grote delen van midden-India een schrikbewind uit. En onder hen vond zij een opvolger van de gedode Sultana: Kalla Goejar was de naam van de gunsteling.

Tot ook voor Poetli, de thans meer rijdende en schietende dan dansende pop, het uur van de afrekening kwam. Zij en een aantal harer volgelingen geraakten nabij het dorp Tsjati in de omgeving van de ongeveer 240 km. ten zuiden van Nieuw Delhi gelegen plaats Agra, slaags met de politie. De nu 32-jarige Poetli, haar minnaar Kalla Goejar en acht andere bendeleden vonden de dood in deze strijd, de afsluiting van de merkwaardige metamorfose van het dansmeisje „de pop" tot vrouw van haar ontvoerder en bendeleidster.

Amerikanen weigeren Oost-Duitse regering vliegvergunning te vragen

Bonn. — De Sovjet-autoriteiten hebben geweigerd aan een Amerikaans vliegtuig, dat in Moskou de Amerikaanse ambassadeur, Thompson, gaat ophalen, toestemming te geven om over Oost-Duitsland te vliegen, de normale route voor dergelijke vluchten. De Russen hebben de Amerikaanse autoriteiten medegedeeld, dat zij die vergunning aan de Oostduitse autoriteiten moeten vragen.

De Amerikanen weigeren dat omdat het een erkenning van het Oostduitse bewind zou betekenen. Vroeger werden de vergunningen altijd door Russen verstrekt, doch op 1 januari werd bekend gemaakt, dat de geallieerden hun doorreisvisa bij de Oostberlijnse regering moesten aanvragen. Het Amerikaanse vliegtuig zal nu via Kopenhagen naar Moskou vliegen.

Detroit. — De Amerikaanse zenuwarts dr. A. S. Church heeft in een toespraak te Detroit verklaard van mening te zijn dat een menseleven langer dan 1000 jaar zou kunnen duren indien men angst en frustratie zou kunnen vermijden.

Boerguiba weigert Franse afgezant te ontvangen

Tunis. — De Tunesische president Boerguiba, heeft in Tunis verklaard, dat Tunesië vriendschap met Frankrijk wil, maar waardige vriendschap. Hij zeide de Franse regering duidelijk te hebben willen maken, dat de tijd van intimidatie voorbij is. Daarmede reageerde het Tunesische staatshoofd op de terugroeping door Frankrijk van twee bijzondere afgezanten, van wie Bourguiba een geweigerd had te ontvangen, omdat deze een militair was, hetgeen de Tunesiërs als intimidatie beschouwden.

De afgezanten hadden een boodschap van premier Gaillard voor Bourguiba bij zich betreffende vijf ontvoerde Franse soldaten, die in Tunesië zouden worden vastgehouden.

Zuiveringen in Tsjechische communistische partij

Praag. — In het centrale comité van de Tsjechische communistische partij worden er sedert een week „zuiveringen" gehouden. De uitgestotenen worden beschuldigd van „revisionisme" en „Bourgeois nationalisme".

De zuiveringen begonnen met het uitstoten van de plaatsvervangende premier van de Tsjechische regionale regering, Stefan Sebesta.

De stoot werd gegeven in een toespraak van de leider van de communistische partij, Karol Racilek, die zei, dat voormalige facisten en kapitalisten de voorname posities van de partij waren binnengedrongen.

De strijd tegen de KU KLUX KLAN

Dunedin. — De Ku Klux Klan in de V.S. zal ontbonden worden, aldus heeft William Hendrix, de leider van de beweging („keizerlijke vader" geheten) in Dunedin (Californië) medegedeeld.

Hendrix verklaarde, dat enige afdelingen van de Ku Klux Klan zich echter opnieuw zullen organiseren onder de naam „Nationale Christelijke Kerk". Alle leden van de beweging hebben opdracht gekregen documenten en kledingstukken te vernietigen, aldus Hendrix, die hieraan toevoegde, dat er teveel groepen in de beweging met elkander overhoop hebben gelegen. Hij zeide, dat het incident te Lumberton, waar bij Indianen een bijeenkomst van de Ku Klux Klan verstoorden, veroorzaakt is door elkaar bestrijdende groepen van de beweging.

De Ku Klux Klan, een geheime organisatie, is in 1865, na het einde van de Amerikaanse burgeroorlog, opgericht. Aanvankelijk lag het in de bedoeling van de oprichters de geëmancipeerde kleurlingen te terroriseren. In 1915 kwam de beweging tot nieuw leven. Tijdens de beide wereldoorlogen bloeide zij als extreem nationalistische organisatie, die zich keerde tegen de kleurlingen, de Joden en de Rooms-Katholieken. Indertijd waren meer dan 2 miljoen mensen lid van de Ku Klux Klan. Het waarschuwingsteken van de beweging was een brandend kruis.

Regering van Ceylon gaat havens van Colombo nationaliseren

Colombo. Ceylon. — Teneinde een einde te maken aan de veelvuldig door stakingen, voorkomende opstoppingen in het havenverkeer van Colombo op Ceylon, heeft de regering van Ceylon het voorstel van minister Senanayake van transport aanvaard ter nationalisatie van de havens van Colombo.

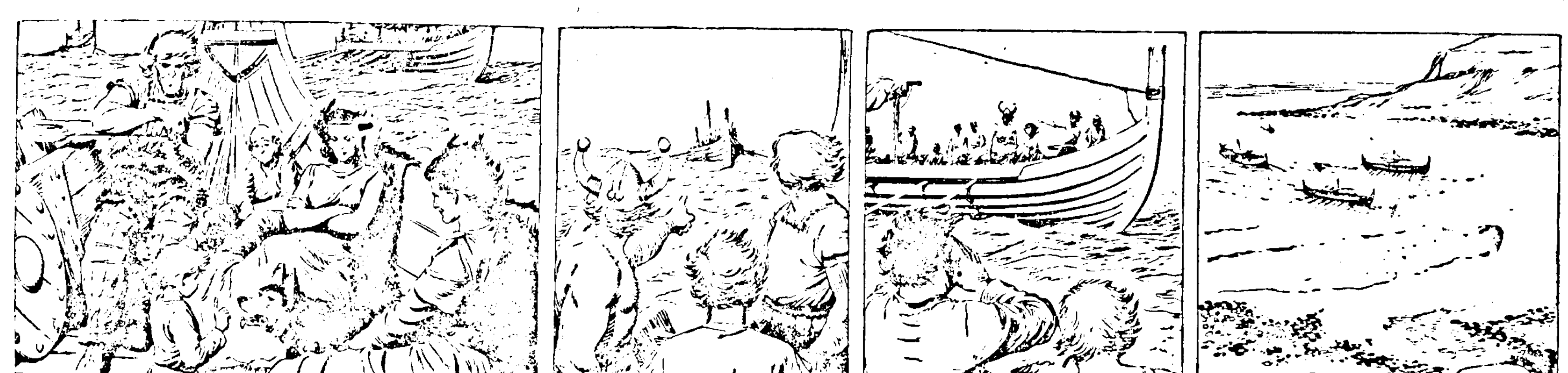
Eerder was een voorstel gedaan om een corporatie op te richten, welke zou bestaan uit de havenbedrijven en de regering. Deze maatschappij zou het beheer over de havencomplexen hebben. Dit voorstel werd echter afgeslagen.

Franse geleerden kunnen temperaturen van een miljoen graden celsius opwekken

Parijs. — Franse geleerden hebben medegedeeld dat zij erin geslaagd zijn temperaturen van ongeveer een miljoen graden celcius op te wekken bij proefnemingen met beheerste warmtekernfusie.

De proefnemingen werden uitgevoerd met twee apparaten, een ringvormig, dat overeenkomt met het toestel, dat door de Britse geleerden wordt gebruikt, en een cylinder van vijftig bij twintig centimeter, aldus een verklaring die Henri Baifrais, directeur van het centrum voor kernreactie te Fontenay-aux-Roses, nabij Parijs, tegenover verslaggevers heeft afgelegd.

ERIC DE NOORMAN — DE ROMEINSE HELM

1—38 Met zijn drie op Hake de Viking buitgemaakte schepen heeft Eric met de zijnen de lange reis naar Noorwegen aanvaard. Het Ierenschip heeft Eric achtergelaten; afgezien van het feit, dat er onvoldoende bemanning voor was, is het schip veel te plomp en dus niet snel genoeg. Door het avontuur met Hake zijn zij geheel uit de koers gekomen. Het loopt al tegen het najaar en niet alleen Eric, maar ook zijn mannen willen graag voor het invallen van de winter thuis zijn. Hoewel er een krachtige tegenwind staat, zodat de roeiers zwaar werk hebben, is de stemming op de schepen opperbest en Eric slaat glimlachend gade, hoe kleine Hrulf bezig is, goede maatjes met Wolf te worden. Nadat ze zo enige tijd rustig achter elkaar aan gevaren hebben, komen Svein en Axe kennelijk verontrust naar Eric toe. „Op Halfra's schuit is er iets aan de hand", zegt Svein, „want ze zwaaien en proberen onze aandacht voor het een of ander te trekken". Eric springt op. „De boot lijkt wel scheef te liggen", constateert hij bezorgd en geeft ogenblikkelijk bevel de riemen te laten rusten.

Ook Erwin heeft het gemerkt en samen wachten ze de meeligger af. „We maken water", klinkt Halfra's stem zwak tot Eric door. Meteen neemt de Noorman maatregelen; trossen worden overgegooid, om het onfortuinlijke schip naar de kust te slepen. Ze zien een diepe inham doch bij nadere beschouwing is landen daar onmogelijk. Grote brokken ruwe rotssteen beletten elke poging en van een strand is geen sprake. Halfra's schip helt nu zwaar over; ze moeten snel landen, maar waar?

GEZIEN door een Antilliaan

Pogingen om de ekonomische basis van onze eilanden te verbreden zijn in het verleden meer dan eens aangewend.

Elke Regering, van welke kleur ook, heeft dit als een van de voornaamste punten van haar programma beschouwd.

Langzamerhand is „het verbreden van de ekonomische basis" echter de mantel geworden waaronder men van alles wil brengen......

Onder deze vlag werden o.a. enkele jaren geleden met veel tamtam op de verschillende eilanden enkele duizenden ananasplantjes in de grond gestopt.

De Antillen zouden — als men zich de aandacht herinnert, die daaraan besteed werd — niets minder worden dan „het ananas-centrum van de wereld... Ook werd in dezelfde periode met grote feestelijkheden een „rum-bottelarij" geopend.... om de welvaart van de Antillen te bevorderen....

Wij weten niet hoe het thans daarmee staat. Wij weten wel dat de „welvaart der Antillen" er niet op spectaculaire wijze daarmede gebaat is geworden en wij weten ook dat wij een welvaart verkiezen die op de smalle basis van de olie drijft, boven een die zijn kracht vindt in rum!....

Onlangs werden aan de Staten aangeboden twee ontwerpen betreffende het hazardspel. Het betrof hier enkele technische wijzigingen, o.a. om voor ingezetenen de mogelijkheid te openen, in gezelschap van vreemden, in het casino hun geluk in het spel te proberen.... om de welvaart van de Antillen te bevorderen....

Thans heeft een ontwerp landsverordening houdende „wijziging van de landsverordening ter bevordering industrievestiging" de Staten bereikt.

„Bij de vele pogingen, die de „laatste jaren worden gedaan om „nieuwe industrieën aan te trekken, „blijkt het dat sommige onderne„mers wel bereid zijn zich in de „Ned. Antillen te vestigen, doch het „een vereiste achten, gedurende een „aantal jaren een zekere bescher„ming te genieten", aldus de Memorie van Toelichting.

En hiermede leidt de Regering een voorstel in, waarbij aan haar carte blanche wordt gegeven bij landsbesluit het vestigen van een bepaald bedrijf „dat zich ten doel stelt het voortbrengen, verwerken of bewerken van goederen voor bepaalde tijd te verbieden" (art. 14A sub 1). Deze „bepaalde tijd" is volgens het vierde lid „ten hoogste tien jaren", *terwijl volgens het vijfde lid in bijzondere omstandigheden, dit „ten hoogste vijf en twintig jaren" zal kunnen zijn! Als er b.v. op een van de eilanden een aloeïne-fabriek wordt opgericht, kan bepaald worden dat op geen enkel ander eiland zulk een fabriekje mag komen gedurende 25 jaren, ook al produceert dat eiland zelf aloë, zoals dit op Bonaire het geval is.*

Afgezien van het feit dat wij tegen het scheppen van monopolies in het algemeen gekant zijn, is naar onze mening dit ontwerp niet alleen *gevaarlijk maar ook volslagen overbodig!*

Gevaarlijk *omdat zonder meer aan een regering, die van vandaag en die van morgen, de macht wordt gegeven bepaalde bedrijven uit te sluiten, zelfs bedrijven* te vestigen door Antillianen!

Bovendien wordt zulk een verstrekkende macht gegeven, zonder de verplichting om b.v. de Kamer van Koophandel te horen, terwijl men toch mag aannemen dat deze semi-officiële instantie bij voorkeur capabel is de ekonomische positie van het betrokken eiland en van de Antillen te beoordelen.

Voort wordt de autonomie der eilandgebieden niet gerespecteerd. Hier heeft n.l. de centrale Regering de bevoegdheid de vestiging van een bedrijf op een bepaald eiland te verbieden, ook wanneer dat eiland met zulk een vestiging gebaat zou zijn, ook zal zou het betrokken Bestuurscollege vóór de vestiging zijn!

Dit College wordt gewoonweg genegeerd, en op een moment waarop in een ander wetsontwerp „vestigingsregeling" — sinds jaren bij de Staten aanhangig en gereed voor openbare behandeling — uitdrukkelijk aan de Bestuurscolleges de competentie tot het verlenen van vestigingsvergunningen wordt overgedragen.

Het verwondert ons dat de verschillende B.C. 's en Eilandsraden nog niet tegen dit ontwerp zijn opgekomen!

Volslagen overbodig, *omdat met een goed functionerende „vestigingsregeling" elke vestiging in strijd met het algemeen belang op een der eilanden kan worden tegengehouden"....*

Tenslotte behoort zulk een verbod 's voorgesteld wetstechnisch niet thuis in de industriebevorderingslandsverordening, maar in de „vestigingsregeling"....

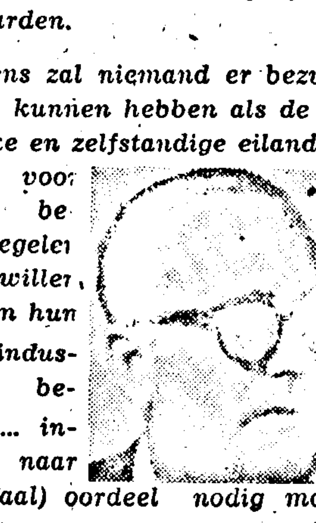
Wie de toelichting leest, zal het direct door hebben dat de indieners zich blind staren op „het kleine debiet dat de Antilliaanse markt *biedt".*

Men vergeet hierbij echter dat „verbreding van de akonomische basis" niet primair gericht moet zijn op de binnenlandse *markt, maar juist op de buitenlandse markt.*

Wanneer immers de „olie" weg zou vallen, dan zullen er waarschijnlijk ook geen voldoende middelen zijn om de industriën die op de binnenlandse consumptie gericht zijn, in leven te houden.

Trouwens, ook in het verleden hebben de Antillen en heeft in het bijzonder Curacao, hun (zijn) kracht en voorspoed genoten door het gericht zijn op het buitenland......

Concluderende kan men dus stellen dat daar het ontwerp gevaarlijk is, overbodig en bovendien gebaseerd op de fictie dat men hier *de binnenlandse consumptiemarkt als norm moet nemen — het beste is het, met alle waardering voor de ongetwijfeld goede bedoelingen,* niet *te aanvaarden.*

Overigens zal niemand er bezwaren tegen kunnen hebben als de afzonderlijke en zelfstandige eilandgebieden voor zichzelf bepaalde regelen zouden willen treffen om hun lokale industrie te beschermen... indien dit naar hun (lokaal) oordeel nodig mocht blijken.

STATEN der Ned. Antillen oefenen zware kritiek op begroting Bonaire

Post aankoop terrein SINT JAGO voor f. 50.000— met 11 - 8 stemmen aangenomen

Weer A.V.P.-vertegenwoordiger in de Staten

Willemstad. — Vrijdagochtend om 9.40 uur werd de Statenvergadering welke dinsdagavond om 20.15 uur was aangevangen weer voortgezet nadat deze woensdagmiddag voor de tweede maal was geschorst. Er werd overeengekomen om in plaats van punt 7, van de agende te beginnen met **punt 11 nl. Ontwerp-landsverordening tot het vaststellen van de begroting van het eilandgebied Bonaire voor het dienstjaar 1957.**

Voordat er een aanvang werd gemaakt met de algemene beraadslagingen, werd door de voorzitter een kort welkomstwoord tot het lid De Cuba (A.V.P.) gericht, die ook direkt voor dit woord dank zeide en verder verklaarde, dat de ontslapen Henny Eman voor hem een voorbeeld zal blijven.

Als eerste spreker begon de heer v.d. Hoeven met kritiek te geven op de wekelijkse uitzendingen van de RVD, welke hij steeds volgt, omdat hij het als een plicht van een statenlid beschouwt om te luisteren. Een zure plicht echter, omdat volgens de heer v.d. Hoeven er niets saaier is op de wereld dan deze uitzendingen.

Bij de laatste uitzending van deze dienst werd er opgesomd wat zoal door de Regering gedurende het jaar tot stand zijn gebracht, maar spreker vond, dat het belangrijker zou zijn om eens te noemen wat er niet tot stand is gekomen. En dan kwam de heer v.d. Hoeven bij de heer v.d. Hoeven bij de begroting voor Bonaire.

Spreker noemde de situatie op Bonaire een chaos en was van mening, dat dit niet een te groot woord is. Dat de Staten de begroting en niet enkel het nadelig saldo van het eilandgebied Bonaire moeten behandelen, toonde, volgens spreker, dat het eilandgebied niet in staat is de eigen zaak te behartigen.

Spreker betreurde het, dat de begroting voor 1957 nu pas behandeld wordt. Er zou in de maand december reeds over deze zaak beraadslaagd zijn, doch de Regering had de vergadering doen uitstellen, omdat de Regering belangrijker werk te doen had.

Waarschijnlijk was dat belangrijker werk het uitzetten van de journalist De Wit, aldus spreker.

Ook op het onderwijs op Bonaire had spreker enkele aanmerkingen, nl. het tekort aan lokalen voor het kleuteronderwijs. Het nog primitieve systeem van banken met vijf en zes kinderen en verder dat de personeelsvoorziening op Bonaire ook nog zeer slecht is. Naar verhouding zijn er nog te veel vierde rangers.

Gelukkig zag spreker ook ter gelegenheid van het bezoek van de Statenleden aan Bonaire, dat er goede krachten zijn als bv. het meisje, dat volgens de nieuwste regelen het kweekschoolexamen in Nederland heeft afgelegd.

Verder had spreker felle kritiek op het beleid op Bonaire inzake de werkverschaffing en het rouleersysteem.

De telefoon op Bonaire is ook kostbaar. Een groot aantal telefoonjuffrouwen terwijl er maar 18 aansluitingen zijn.

Spreker vroeg aan de Regering inlichtingen over de volgende zaken:

Resultaten N.V. Zeebad Bonaire over 1957;

Hoe de nieuw gecreëerde functie van „super-opzichter" bij openbare werken betaald wordt, daar deze niet op de begroting staat. Hoe krijgt hij zijn salaris?

Uitleg over de werkverschaffing en over de aankoop van een stuk grond à *f* 50.000,—.

De heer Debrot, aan het woord komende, verklaarde, dat men verwacht had, dat de Eilandenregeling een zegen zou zijn, maar het is een vloek geworden. En het is gebleken, dat het worden van een zegen of vloek van de personen afhangt hoe zij deze regelingen gebruiken.

Spreker ging de gewisselde stukken na en constateerde, dat de Regering de wantoestand op Bonaire inziet, doch geen maatregelen neemt. Spreker dacht hier aan een waakhond, die waakt, doch niet bijt. Zo'n hond wordt uitgelachen. Zo wordt de Regering ook door Bonaire uitgelachen, omdat zij toeziet, maar niet bijt.

Daar de minister van Welvaart toch geen vertrouwen in commissies heeft, zal men maar niet veel verwachten van de commissie, die de Bonairiaanse zaak moet bestuderen.

Spreker vroeg waarom wel geld voor Zeebad, voor fabriekje, voor sociaal werkster, maar waarom men geen geld voor de wegen voteert. Verder constateerde spreker, dat de Confectiefabriek goed gaat, doch dat deze beter kan gaan wanneer meer uniformen voor de verschillende diensten daar gemaakt zullen worden; bij een beter begrip tussen de opdrachtgevers en de fabrikant zullen de resultaten ook beter zijn.

Spreker brak een lans voor scheepsbouw en zeevaartschool op Bonaire en vroeg waaraan de *f* 2000,— voor de viering Koninkrijksdag besteed werden, omdat deze dag in 1957 op een zondag is gevallen.

Afgevaardigde van Bonaire aan het woord!

De afgevaardigde van het eiland, waarvan de begroting in behandeling was, de heer Sint Jago, kwam hierna aan het woord, doch hij had heel weinig te vertellen. Alleen betreurde spreker de zo late indiening van de begroting en bekritiseerde de houding van het Bestuurscollege. Spreker sprak van een slappe houding van de gezaghebber en verzocht de regering tenslotte de gang van zaken op Bonaire te blijven volgen. Aan 6 à 7 minuten had deze afgevaardigde genoeg om zijn standpunt uiteen te zetten.

Braam komt op voor eilandelijke autonomie

De heer Braam verdedigde de eilandelijke autonomie. Niet omdat de financiële positie van Bonaire en de Bovenwinden zwak is, bezitten deze eilanden geen volledige autonomie.

Spreker bracht in herinnering hoe vroeger ook Curaçao in zo'n positie verkeerde, dat Nederland de begroting van deze eilanden moest goedkeuren. Dat eilanden niet selfsupporting zijn, betekent geenszins, dat hun autonomie onvolledig is, aldus spreker.

De heer Braam was van mening, dat de minister van Economische Zaken van de COP een schadepost betekende voor de regering en dat hij getoond had, dat hij zijn taak niet aankon. Volgens de heer Braam behoeft men niet pessimistisch te zijn over politieke verwikkelingen op Bonaire.

De heer Voges vond, dat er een groot verschil bestaat tussen het behandelen van het nadelig saldo van de begroting en de behandeling van één landsverordening tot vaststelling van de begroting.

Spreker ging verder en dieper in op de kwestie van de politieke verwikkelingen op Bonaire en gaf in détails hoe het daar gegaan is en hoe een eilandsraadlid door een baantje te krijgen overgelopen is naar het andere politieke kamp.

Evenals de andere sprekers van de ochtend vroeg de heer Voges rekenschap over de *f* 50.000,—, welke op deze begroting zijn opgebracht voor de aankoop van een stuk grond van de heer Sint Jago. Tenslotte vroeg de heer Voges of alle gelden, die op deze begroting voorkomen, reeds uitgegeven zijn en of het nodig om nog meer geld te voteren, nu het dienstjaar al afgelopen is.

De heer Fifi Römer begon met te zeggen, dat Bonaire niets heeft dan zijn mensen. Spreker zeide, dat de vorderingen op de scholen van Bonaire zeer goed zijn, doch dat de regering aan de kinderen van Bonaire meer kans moeten geven voor verdere studies. In het verlenen van studiebeurzen, aldus spreker, staat Aruba aan de top, dan volgt Curaçao vlak daarachter, dan komen de Bovenwindse Eilanden en dan pas Bonaire. Spreker vergeleek de minister van Onderwijs, de heer Booi, die zelf Bonairiaan is met de schoenmaker, die voor iedereen schoenen maakt, doch voor zichzelf geen paar heeft. Spreker zeide, dat het niet gaat om de kinderen van Bonairiaanse ouders, die op Aruba of op Curaçao woonachtig zijn, doch om de kinderen op Bonaire zelf. Spreker had het over een development corporation en stelde ons nabuurland ten voorbeeld, waar het regiem de economische basis erg verbreedde, doch toch moest vallen.

De heer Lopes zeide geen roddelpraatjes te gaan houden over Bonaire en keurde het feit af, dat de begroting niet tijdig werd ingediend. Hij had echter ook een open oog voor de moeilijkheden, waarmede de bestuurders van Bonaire te kampen hebben. De wantoestanden in het onderwijs op Bonaire en de Bovenwinden schreef spreker toe aan de stiefmoederlijke behandeling van deze eilanden.

Hij deed een krachtig beroep op

(Vervolg naar pag. 8)

Zware kritiek van STATEN op begroting van Bonaire

(Vervolg van pag. 7)

de regering om een sanering van het onderwijs op Bonaire en de Bovenwinden te bewerkstelligen. Spreker zou kategorische vragen stellen, waarop hij ook kategorische antwoorden verwachtte.

De heer Finck had niet veel te zeggen. Hij zou graag praten over de interne zaken van Bonaire, maar mocht het niet, aldus spreker. Reeds een jaar geleden had spreker de regering gevraagd om herziening van het onderwijs en de subsidieverordening.

Tenslotte stelde spreker enkele vragen over herziening van onderwijs- en subsidie-verordening en vroeg inlichtingen over de *f* 50.000,— en over het welvaartsplan.

De heer Abbad was van mening, dat het verloren tijd is voor de Staten om lang over deze zaak te discussiëren, want op Bonaire weet men dat wat de regering zegt, toch zal gebeuren en wat van de oppositie komt, toch wordt afgeketst. De heer Abbad vroeg waarom het bedrag van *f* 50.000,— zo haastig op de begroting van 1957 geplaatst moet worden. Is het geld dan al uitgegeven? Dan heeft men verkeerd gehandeld zonder de Staten in te lichten.

De heer Dip zeide met klem, dat het tijd wordt om een politiek van beginselen te voeren en oefende kritiek uit op de minister van Onderwijs. Spreker zeide, dat de positie, welke de heer Booi innam en nog inneemt, helemaal niet benijdenswaardig is, en dat men deze man toch bewondert, omdat hij ondanks alles, rustig in zijn stoel is blijven zitten.

Voorts haalde spreker aan, dat als men voorwaarden gaat stellen om partij of regering te steunen, dit geen politiek meer is, en verzocht dan ook de minister van Economische Zaken en Welvaartszorg de noodzakelijke maatregelen van Bonaire voor de aankoop van het terrein te motiveren.

Hierna kwam de minister-president aan het woord. Een van de vragen was: waarom er geen stappen worden genomen tegen het ondeugdelijk bestuur op Bonaire. Het antwoord van de regering hierop luidde: De regering heeft van de Staten geen exacte feiten vernomen.

Een der punten was, dat de zaken niet binnen de vastgestelde tijd werden behandeld (een voorbeeld de begroting, dit is o.a. door de verschillende leden als ondeugdelijk gezien). Een ander punt was het mooi weer spelen met gelden van de begroting.

Spreker zeide verder, dat Bonaire momenteel een overgangsperiode medemaakt, doch binnen niet al te lange tijd door de regering aanzienlijke verbeteringen zullen worden aangebracht.

Een ander punt was de werkverschaffing. De regering heeft het Bestuurscollege aanwijzingen gegeven op dit gebied. Enkele voorbeelden van die aanwijzingen zijn, dat de planters van aloë het bedrag, dat ze nu aan hun werknemer betalen, iets verhogen. Dit voorstel en nog een paar andere werden door de planters verworpen.

De heer Debrot had opgemerkt, „dat de regering waakt en bijt", aldus de premier. „Inderdaad, de regering hééft gewaakt en heeft op „bepaalde" plaatsen gebeten, aldus de minister-president.

De heer v.d. Hoeven had gevraagd of het de regering bekend is, dat er een Eilandsraadlid tewerk gesteld is bij de D.O.W. op Bonaire. Hierop antwoordde de minister: „Dit is een interne zaak!"

T.a.v. Zeebad en de kledingindustrie: waarom wel aan deze twee instanties steun kon worden geboden, en niet aan de wegenbouw, antwoordde de regering, dat dit twee geheel verschillende zaken zijn.

Het Statenlid Debrot sprak over de viering van de Statuutdag op zondag in december 1957, en dat dit toch extra onkosten met zich had medegebracht. Waarop de minister-president antwoordde, dat deze kosten werden veroorzaakt door versnaperingen, die op de scholen werden uitgedeeld e.d.

De heer Sint Jago sprak over de bestuursvoering op Bonaire en haalde o.a. aan, dat de gezaghebber een bepaalde kant voortrekt. De minister zeide, dat er geen enkele reden is om dit aan te nemen.

De minister van Financiën beantwoordde hierna de vragen, die hem waren gesteld. Zo zeide de minister, dat er felle kritiek werd geoefend op de aankoop van het 180 ha. grote grondgebied van de heer Sint Jago. De minister vond de mening van de verschillende Staten over deze kwestie helemaal verkeerd. Dit terrein wordt op advies van de deskundige ir Pieters Kwiers gekocht. De heer Pieters Kwiers werkt al geruime tijd op Bonaire en heeft een uitvoerig rapport uitgebracht over de situatie aldaar.

Hierna ging de minister vrij uitvoerig in op de zaak van de aloë en begon zelfs door middel van scheikundige termen zijn uitleg te „vereenvoudigen".

Over de welvaartsplannen zeide de minister, dat op korte termijn bij landsverordening een ontwikkelingsfonds voor de Bovenwinden en Bonaire in het leven zal worden geroepen. De bedoeling is, dat de eilanden op den duur selfsupporting worden. Dit laatste tracht men te bereiken door middel van toerisme, watervoorziening en koelhuizen.

Hierna werd de vergadering voor enkele minuten geschorst.

Minister Booi, die als minister van Onderwijs enkele vragen kreeg te beantwoorden, kwam daarna het eerst aan het woord. De minister gaf toe, dat de toestand op het gebied van het kleuteronderwijs er helemaal niet rooskleurig uitziet. Er kan hier niet veel aan gedaan worden. Een ontwerp kleuteronderwijs is in voorbereiding en binnen korte tijd zal dit ontwerp bij de Staten worden ingediend. De personeelsvoorziening op de scholen op de Bovenwinden en Bonaire is een moeilijke aangelegenheid. De regering heeft een plan ontworpen, dat werkt als een soort rouleringssysteem in samenwerking met de eilanden Aruba en Curaçao.

Verder deelde de Minister mede dat er op Bonaire geen wantoestanden op het onderwijsgebied heersen.

De heer v.d. Hoeven zeide (in tweede termijn) dat de Regering bepaalde onderwerpen probeert te ontwijken door ze gauw te verwijzen naar het betrokken eilandgebied. Verder zei spreker dat de Regering **sinds 1953 de helpende hand moest bieden, en nu is het 1958 en zegt de Regering, dat ze besloten heeft de helpende hand te bieden.** Verder wenste spreker te weten waarom de aloë planters de steun van de overheid hebben geweigerd.

Spreker vervolgde met te zeggen dat er geen opzichter kan worden aangesteld op Bonaire aangezien hiervoor op de begroting van 1956 geen post is uitgetrokken. Het Eilandgebied kan een wijziging in de begroting aanbrengen, maar aangezien deze begroting nog niet is goedgekeurd kan er nog geen wijziging in worden aangebracht.

De heer Debrot begon zijn betoog met te zeggen dat hij het rouleersysteem Booi boven het rouleersysteem Abraham prefereerde. Hij vroeg of dit rouleersysteem ook voor andere ambtenaren dan onderwijzers kon worden ingevoerd.

Het lid St. Jago volstond met zijn betoog van de eerste ronde.

De heer Braam zeide, dat de Regering het advies volgt van de Ir. Pieters Kwiers en vroeg of de Minister overleg heeft gepleegd met het Bestuurscollege over deze kwestie.

De heer Voges wenste te weten of de gelden die op deze begroting staan, zijn gebruikt.

Hij wenste verder te vernemen of „Abraham schoon was of Sint Jago schoon is."

En wat betreft de ervaren persoon voor het opstellen van de Bonairiaanse begroting, dit is allang zo geweest", aldus de heer Voges.

De heer Lopes kwam hierna aan het woord en achtte allereerst de antwoorden van de Minister van Onderwijs niet bevredigend. Zo zijn er zowel op Bonaire als op de Bovenwinden onbevoegde leerkrachten en er is een slechte behuizing, alsmede zijn er onvoldoende toiletgelegenheden.

De heer Abbad wilde gaarne vernemen waarom de post van *f* 50.000 voor de aankoop van een terrein op deze begroting werd geplaatst.

De heer Dip zeide het eigenaardig te vinden dat niemand zich afvraagt wat de werkelijke prijs van het stuk grond is, dat men voor *f* 50.000.— wil kopen.

Min.-pres. Jonckheer, de sprekers in tweede ronde beantwoordend, zeide, dat er een zeer prettige verhouding met de B.C.'s bestaat. Spreker ontkende dat uit de gewisselde stukken zou blijken, dat de regering het er voor houdt, dat Bonaire een ondeugdelijk bestuur zou bezitten.

Spreker onderschreef het verzoek van de heer Debrot de Bonairianen op de andere eilanden zoveel mogelijk emplooi te geven.

Uit het ingestelde onderzoek zal moeten blijken waarvoor het terrein van de heer Abraham inderdaad werd aangekocht.

Het kan zijn, dat de eilandenregeling te veel verantwoordelijkheid op de schouders der eilandgebieden laadt. Het is het streven van de regering het ambtenarenkorps op de Bovenwinden zodanige steun te geven, dat het efficiënter zal kunnen werken.

Op korte termijn zullen omtrent het rapport betreffende de aankoop van de terrein van de heer Abraham mededelingen worden gedaan.

Minister Yrausquin zeide, dat het stempelen van de Bonairiaanse produkten moeilijkheden met zich medebrengt, doch interessant genoeg is om er aandacht aan te besteden.

Het B.C. van Bonaire heeft de regering gevraagd het bedoelde terrein te kopen, dit in antwoord op de vraag van de heer Braam.

Het bedrag van *f* 50.000.— moet op de begroting van 1957 paraisseren en niet op die van 1958, omdat het bedrag anders niet kan besteed worden voordat de begroting 1958 behandeld is. Het kan dan met een besluit van het B.C. overgebracht worden op de begroting van 1958.

De minister bestreed de noodzaak van het inschakelen van een socioloog op Bonaire.

Er is nog geen definitieve toezegging van Nederland omtrent steun aan de welvaartsplannen. Het is niet verstandig reeds met de uitvoering der plannen te beginnen en niet te wachten op Nederland.

Er is geen enkel argument aangevoerd tegen de prijs, die voor het stuk land van de heer Sint Jago bedongen werd. De heer Kwiers heeft in zijn rapport een prijs voor het terrein genoemd. Spreker las enige onderdelen van het rapport voor. Een prijs van *f* 40.000.— is volgens de heer Kwiers niet hoog te noemen.

Minister Booi ging nader in op de mogelijkheid van samenwerking op onderwijsgebied tussen de eilandgebieden.

Spreker legde er echter de nadruk op, dat de eilanden zoveel mogelijk in hun wezen gelaten moeten worden.

Nog dit jaar zal een socioloog uitkomen, die een studie zal komen maken.

Spreker geeft toe, dat het nuttig zou zijn, wanneer de leerkrachten te Bonaire grotere bevoegdheden zouden bezitten.

Een amendement van de heer v.d. Hoeven om een post ad *f* 9.600.— (salariëring Gedeputeerden) te halveren, werd met 12 tegen 8 stemmen aangenomen.

Er kon tot nu toe geen onderzoek ingesteld worden naar de werkzaamheden in de garage-werkplaats, dit naar aanleiding van een opmerking van de Rekenkamer. De heer v.d. Hoeven zeide hierover ontsteld te zijn, omdat de Rekenkamer deze opmerking reeds begin dit jaar maakte.

Onzichtbare man

Daarna ontspon zich een discussie over een opzichter, waarvan niemand (zelfs de min-president niet) wist, of hij was aangesteld en zo ja wanneer. De heer Voges nodigde de heer Sint Jago uit zijn mond over die opzichter eens open te doen. De heer Debrot zeide dat het beter was over deze onzichtbare man maar niet te praten, en de heer Braam deed het voorstel een commissie Bonairewaarts te zenden om na te gaan of deze man werkelijk bestaat!

Kritiek op administratie

De heer v.d. Hoeven las het verslag van de Algemene Rekenkamer over de administratie voor, waarin zware kritiek op deze administratie werd geleverd.

De heer Jonckheer zeide, dat de regering zich schuldig voelt niet voldoende bekwame ambtenaren voor Bonaire beschikbaar te hebben gesteld. Bonaire heeft thans echter zelf krachten aangetrokken, zodat aangenomen kan worden, dat de administratie voortaan aan de gestelde eisen zal voldoen.

De heer Voges wilde weten of het Bonairiaans B.C. de *f* 8.500.— terzake de werkverschaffing heeft aangevraagd zonder de Raad daarin te kennen.

Min. pres. Jonckheer moest hierop het antwoord schuldig blijven. Spreker zeide het echter met de heer Voges eens te zijn, dat in dit geval zekerheid moest bestaan of de Raad zich hierover heeft uitgesproken.

De heer Debrot vroeg contacten te leggen tussen de leiding van de Bonairiaanse vakschool en de grote bedrijven op Curaçao en Aruba. Dit opdat de opleiding meer wordt gericht op de vereisten, die deze bedrijven aan de jonge werknemers die hun opleiding op deze school genoten, stellen.

De vergadering verklaarde zich akkoord met het opbrengen van een post van *f* 8.000.— voor een Kerstbonus voor de werklieden.

De heer Debrot kon het besluit van de regering om afwijzend te beschikken op het Bonairiaanse verzoek tot oprichting van een monument voor de Gevallenen, niet toejuichen.

Min.-pres. Jonckheer antwoordde, dat het monument te Curaçao bestemd is voor de gehele Ned. Antillen terwijl op alle eilanden de plakkaat is aangebracht.

De heer v.d. Hoeven lichtte daarna een aantal door hem ingediende amendementen toe. Deze hielden in verschillende bedragen van de begroting 1957 af te voeren en op te brengen op die van 1958.

De regering kon de amendementen niet overnemen. Maar de heer v.d. Hoeven wees op de grote gevaren, die een dergelijke votering inhoudt. Men gaat de gelden gebruiken voor een ander doel dan waarvoor ze bestemd zijn.

De heer Sint Jago zeide tegen de amendementen van de heer v.d. Hoeven te zijn, omdat bepaalde voorzieningen nu eenmaal nodig zijn, ook al is het bestuur niet juist.

De heer Finck verklaarde zich eveneens tegen de amendementen.

De heer Debrot verzocht de regering een onderzoek in te stellen naar de juistheid der beschuldigingen van de heer Sint Jago, die het bestuur van Bonaire als ondeugdelijk heeft gekenschetst.

De heer v.d. Hoeven trok zijn amendementen in nadat de regering had toegezegd nauwlettend te zullen nagaan, hoe de gevoteerde gelden worden besteed.

De post aankoop terrein ad *f* 50.000 werd daarna met 11 tegen 8 stemmen aangenomen.

De raming der uitgaven plus de wijzigingsbedragen *f* 1.488.158. De eigen inkomsten *f* 216.677.—. De bedragen van het land: *f* 1.271.511.

Het ontwerp werd daarna aangenomen, waarna de vergadering werd gesloten.

Met blijdschap geeft de familie

A. J. P. KUSTERS

kennis van de geboorte van hun zoon

Johan Michael Victor

31 Januari 1958

St. Elisabeth's Gasthuis

BEKENDMAKING

De Gezaghebber van het Eilandgebied Curaçao, Plaatselijk Hoofd van Politie, maakt ingevolge artikel 1 van de Algemene Politieverordening van het Eilandgebied Curaçao 1952 bekend:

1. dat het op 5 februari 1958 tijdens de vlootschouw van schepen op het Spaanse Water, niet is toegestaan, dat vaartuigen in het gebied, waar deze schouw zal worden gehouden zullen varen, tenzij zij deel van de schouw uitmaken;
2. bij de hierboven genoemde schouw dienen de aanwijzingen der Politie stipt te worden opgevolgd.

Willemstad, 31 januari 1958.
De Gezaghebber voornoemd,
M. P. GORSIRA.

Wij maken onze verbruikers er op attent dat op ZONDAG 2 FEBRUARI 1958 van 6.30 tot 10.00 uur v.m. in een gedeelte van HANDELSKADE, een gedeelte van HEERENSTRAAT, gedeelte van KEUKENSTRAAT, KUIPERSTRAAT, de RUYTERPLEIN en omgeving de stroomvoorziening onderbroken zal zijn voor het uitvoeren van noodzakelijke werkzaamheden.

OGEM

Openbare Vergadering van de Eilandsraad van Aruba

op

MAANDAG 3 FEBRUARI 1958

AGENDA:

1. Goedkeuring notulen.
2. Ingekomen stukken.
3. Brief Bestuurscollege betreffende de restitutie uitzendingskosten.
4. Brief Bestuurscollege betreffende de instelling eilandelijke accountantsdienst.
5. Eilandsverordening, houdende bepalingen nopens het houden van bevolkings- en verblijfsregisters.
6. Voorstel Bestuurscollege inzake machtiging tot het voeren van rechtsgedingen betreffende invorderen erfpachtsrecht.
7. Brief Bestuurscollege betreffende machtiging uitbreiding gebouw Tabuleerdienst.
8. Brief Bestuurscollege betreffende verkoop pompstation aan de Elmar.
9. Voorstel Bestuurscollege tot openbare verkoop eilandswoningen Mgr. Niewindtstraat nos. 2 en 4.
10. Brief Bestuurscollege inzake viering Koninkrijksdag.
11. Brief Bestuurscollege inzake bouw drieklassige R.K. Jongensschool te Brazil.
12. Brief Bestuurscollege inzake erfpachtsaanvrage N.V. „Jan Bodegom & Co. Aruba N.V." met verminderde canon.
13. Voorstel Bestuurscollege betreffende uitkering Kerstgave 1957.
14. Eilandsverordening tot wijziging van de Hinderverordening Aruba.
15. Eilandsverordening tot wijziging begroting 1956.
16. Eilandsverordening tot wijziging begroting 1957.
17. Eilandsverordening tot wijziging begroting Watervoorzieningsdienst 1957.
18. Eilandsverordening houdende bepaling dat voor de Dienst Openbare Werken een van de algemene begroting van het eilandgebied afgesplitste begroting zal worden opgemaakt.
19. Eilandsverordening tot vaststelling begroting Dienst Openbare Werken 1958.
20. Eilandsverordening tot vaststelling begroting Watervoorzieningsdienst 1958.
21. Raadsbesluit tot vaststelling afschrijvingspercentages.
22. Eilandsverordening tot vaststelling van regelen beheer Dienst Openbare Werken.
23. Eilandsverordening tot vaststelling begroting 1958.

Oranjestad, 29 januari 1958.
De tijdl. Voorzitter,
K. H. de BOER.

Elf verdiepingen-woning te RIO ingestort

Rio de Janeiro. — Een geheel nieuw gebouw van elf verdiepingen is in het hart van Rio de Janeiro ingestort, waardoor drie flats mede in puin vielen.

Er gebeurden geen persoonlijke ongelukken, aangezien de gebouwen tijdig waren verlaten. Het nieuwe gebouw toonde reeds geruime grote barsten, die waarschijnlijk door constructiefouten waren ontstaan.

Moskou. — Meer dan 12 miljoen mensen hebben het Kremlin bezocht sinds dit 2½ jaar geleden voor het publiek werd opengesteld, aldus meldt de „Prawda".

Nieuwe Zweedse V.N.-troepen voor Gaza-strook

Stockholm. — Zweden zal ter vervanging van het 375 man tellend contingent bij de VN-troepen in de demarcatie-strook van Gaza een nieuw aantal manschappen ten getale van 500 man zenden, aldus heeft de Zweedse regering bekend gemaakt. Deze vervanging zal rond april geschieden.

New York. — Het hoofd van de vluchtelingenorganisatie van de Verenigde Naties, dr. Lindt, heeft er bij Australië op aangedrongen nog verscheidene duizenden Hongaarse vluchtelingen op te nemen. Australië heeft na de Hongaarse opstand van 1956 reeds 13.500 van de 200.000 Hongaarse vluchtelingen opgenomen.

Raketvliegtuigen met snelheid van 10.000 Kilometer per uur

Stuttgart. — Raketvliegtuigen, die een snelheid van 10.000 km. per uur halen, zullen niet al te lang op zich laten wachten. Dit was de mening van de Westduitse geleerde Eugen Sanger tijdens een lezing, die te Stuttgart werd gehouden. Dr Saenger zeide, dat de vliegtuigen met deze vliegcapaciteit, die door raketmotoren zullen worden voortgestuwd, in 1960 reeds kunnen vliegen.